BUNDESAMT FÜR SEESCHIFFFAHRT UND HYDROGRAPHIE

Projekt
Morskiego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla Niemieckiej Wyłącznej Strefy Ekonomicznej na Morzu Północnym i Bałtyckim
– przekład nieoficjalny –

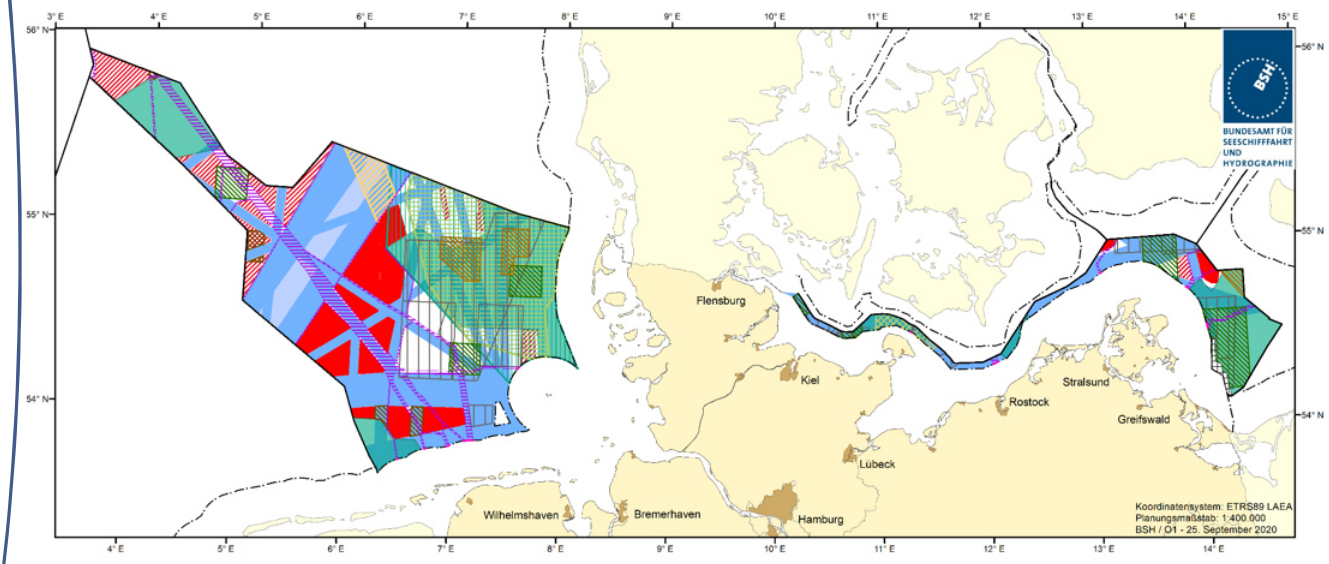

Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Budownictwa i Wspólnoty

Federalna Agencja Morska i Hydrograficzna

Hamburg, 25 Wrzesień 2020

© Federalna Agencja Morska i Hydrograficzna
Hamburg i Rostock 2020

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej pracy nie może być powielana lub przetwarzana, kopiowana lub rozpowszechniana za pomocą systemów elektronicznych bez wyraźnej pisemnej zgody BSH.

Spis treści

1	**Deklaracja misji**	**1**
2	**Ustalenia**	**3**
2.1	Zapewnienie bezpieczeństwa i łatwości żeglugi (§ 17 ust. 1 zdanie 2 nr 1 ROG)	3
2.2	Inne zastosowania gospodarcze (art. 17 ust. 1, 2, 2 ROG)	6
2.2.1	Ogólne wymogi dotyczące zastosowań gospodarczych	6
2.2.2	Energia wiatrowa na morzu	10
2.2.3	Kable	16
2.2.4	Pozyskiwanie surowców	20
2.2.5	Rybołówstwo i akwakultura morska	21
2.3	Inne zastosowania naukowe (art. 17 ust. 1, zdanie 2, nr 3 ROG)	24
2.3.1	Badania morskie	24
2.4	Ochrona i poprawa stanu środowiska morskiego (§ 17 ust. 1 zdanie 2 nr 4 ROG)	26
2.4.1	Ochrona przyrody / krajobraz morski / strefa wolna	26
2.5	Inne kwestie, które należy wziąć pod uwagę	32
2.5.1	Obrona narodowa i sojusznicza	32
2.5.2	Ruch lotniczy	33
2.5.3	Czas wolny	34
3	**Załącznik**	**35**

Spis ilustracji

Ilustracja 1: Specyfikacje dla żeglugi na Morzu Północnym. 35
Ilustracja 2: Specyfikacje dla żeglugi na Morzu Bałtyckim. 35
Ilustracja 3: Specyfikacje dla morskiej energetyki wiatrowej na Morzu Północnym. 36
Ilustracja 4: Specyfikacje dla morskiej energetyki wiatrowej na Morzu Bałtyckim. 36
Ilustracja 5: Specyfikacje dotyczące rurociągów i korytarzy granicznych na Morzu Północnym. 37
Ilustracja 6: Specyfikacje dotyczące rurociągów i korytarzy granicznych na Morzu Bałtyckim. 37
Ilustracja 7: Specyfikacje dla pozyskiwania surowców na Morzu Północnym. 38
Ilustracja 8: Specyfikacje dla pozyskiwania surowców na Morzu Bałtyckim. 38
Ilustracja 9: Definicja dla połowów homara norweskiego na Morzu Północnym. 39
Ilustracja 10: Specyfikacje dla badań na Morzu Północnym. 39
Ilustracja 11: Specyfikacje dla badań na Morzu Bałtyckim. 40
Ilustracja 12: Objaśniająca mapa ochrony przyrody. 40
Ilustracja 13: Specyfikacje dla obszarów priorytetowych ochrony przyrody na Morzu Północnym. 41
Ilustracja 14: Specyfikacje dla obszarów priorytetowych ochrony przyrody na Morzu Bałtyckim. 41
Ilustracja 15: Specyfikacja dla nurów na Morzu Północnym. 42
Ilustracja 16: Specyfikacja dla morświnów na Morzu Północnym. 42
Ilustracja 17: Definicja migracji ptaków "Fehmarn-Lolland" na Morzu Bałtyckim. 43
Ilustracja 18: Poligony wojskowe na Morzu Północnym 43
Ilustracja 19: Poligony wojskowe na Morzu Bałtyckim 44

Wykaz skrótów

BBergG	Federalna ustawa górnicza
BfN	Federalny Urząd Ochrony Przyrody
BKompV	Federalne rozporządzenie w sprawie odszkodowań
BMI	Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Budownictwa i Wspólnoty
BMU	Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Nuklearnego
BMVg	Federalne Ministerstwo Obrony
BMWi	Federalne Ministerstwo Gospodarki i Energii
BNatSchG	Ustawa o ochronie przyrody i krajobrazu (Federalna ustawa o ochronie przyrody)
BNetzA	Federalna Agencja Sieci
BSH	Bundesamt für Seeschifffahrt und Hydrographie
CFP	Wspólna Polityka Rybołówstwa
Dane AIS	Dane z automatycznego systemu identyfikacji w żegludze
EEG	Ustawa o rozwoju energii odnawialnych (Ustawa o energii odnawialnej)
EU	Unia Europejska
FEP	Plan rozwoju obszaru
FFH	Dyrektywa o ochronie fauny, flory i siedlisk przyrodniczych (Flora Fauna Habitat)
GW	Gigawat
GSBTS	Niemieckie badanie włoków dennych na małą skalę
HELCOM	Komisja Helsińska
IMO	Międzynarodowa Organizacja Morska
IUCN	Międzynarodowa Unia Ochrony Przyrody
KdB	Koncepcja Bundeswehry
km	Kilometr
m	Metr
MARNET	Sieć automatycznych stacji monitorujących w Zatoce Niemieckiej i na zachodnim Bałtyku
MARPOL	Międzynarodowa konwencja z 1973 o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki
Mm	Mila morska

MRO	Plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich
mRO-Czerwona lista	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie stworzenia ram planowania przestrzennego obszarów morskich (dyrektywa w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich)
MSRL	Dyrektywa 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (Dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)
OSPAR	Konwencja z Oslo (Konwencja o ochronie środowiska morskiego Północno-Wschodniego Atlantyku)
OWP	Morska farma wiatrowa
ROG	Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym
ROP	Plan zagospodarowania przestrzennego
SAR	Poszukiwania i ratownictwo
SeeAnlV	Rozporządzenie o obiektach morskich poza granicą niemieckich wód terytorialnych (Rozporządzenie o obiektach morskich)
SKN	Mapa poziomu odniesienia
SRÜ	Konwencja Narodów Zjednoczonych o Prawach Morskich
Turbina wiatrowa	Turbina wiatrowa
TYNDP	Dziesięcioletni plan rozbudowy sieci
UNESCO	Organizacja Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury
VMS	System monitorowania statków
VTG	System rozgraniczenia ruchu
WindSeeG	Ustawa o rozwoju i wspieraniu morskiej energetyki wiatrowej (Ustawa o morskiej energetyce wiatrowej)
WRRL	Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. w sprawie stworzenia ram wspólnotowych środków w dziedzinie polityki wodnej (ramowa dyrektywa wodna)
WSE	Wyłączna strefa ekonomiczna
WSE Nordsee ROV	Rozporządzenie dotyczące zagospodarowania przestrzennego w niemieckiej wyłącznej strefie ekonomicznej na Morzu Północnym.
WSE Ostsee ROV	Rozporządzenie dotyczące zagospodarowania przestrzennego w niemieckiej wyłącznej strefie ekonomicznej na Morzu Bałtyckim.

1 Deklaracja misji

Korzystać z morza i zachować je w jego różnorodności.

Morze jest szczególną przestrzenią, która łączy w sobie wiele różnych funkcji. Zdrowe ekosystemy morskie wnoszą istotny wkład w różnorodność biologiczną i ochronę klimatu oraz dostarczają usług ekosystemowych, które przynoszą korzyści ludziom i regionom. Odpowiedzialne korzystanie z zasobów morskich jest podstawą zrównoważonej gospodarki morskiej, która jest zorientowana na przyszłość i przyczynia się do dobrobytu obecnych i przyszłych pokoleń. Morze i bezpieczna żegluga łączą ludzi, siedliska i rynki oraz stwarzają możliwości kosmopolitycznej wymiany między krajami i kulturami. Wykorzystanie przyjaznych dla klimatu technologii w oceanie wspiera bezpieczeństwo energetyczne oraz osiągnięcie krajowych i międzynarodowych celów klimatycznych. Jednocześnie morze oferuje przestrzeń do rekreacji i wypoczynku.

Planowanie przestrzenne obszarów morskich zachowuje i rozwija zastosowania i podstawowe funkcje nieodłącznie związane z morzem w sposób zrównoważony w kontekście europejskim. Przewiduje ono różnorodne sposoby wykorzystania i funkcje morza oraz równoważy różne wymagania i interesy poprzez staranne rozważenie kwestii ekologicznych, gospodarczych i społecznych zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju.

Deklaracja misji jest dookreślona w poniższych wytycznych:

- Wspieranie spójnego międzynarodowego planowanie przestrzennego obszarów morskich i współpracę terytorialną poprzez współpracę z innymi krajami i na poziomie mórz regionalnych.
- Uwzględnienie stosunków między lądem a morzem, jak również transportu i łańcuchów wartości poprzez ścisłą koordynację z krajami nadbrzeżnymi w celu spójnego planowania.
- Podstawy zrównoważonej gospodarki morskiej w duchu błękitnego wzrostu i zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju:
    - Zapewnienie uporządkowanego rozwoju przestrzennego poprzez koordynację obecnych i przyszłych wymagań w zakresie wykorzystania przestrzennego,
    - Priorytetyzacja zastosowań specyficznych dla morza, a także maksymalizacja ekonomicznego i zoptymalizowanego użytkowania gruntów oraz odwracalność systemów stacjonarnych,
    - W oparciu o podejście ekosystemowe, zasadę ostrożności i całościowe spojrzenie na różne działania w morzu wraz z ich interakcjami i skumulowanymi skutkami.
- Planowanie przestrzenne obszarów morskich wspiera
    - bezpieczeństwo i łatwość żeglugi,
    - inne zastosowania gospodarcze, w szczególności odnawialne źródła energii,
    - morskie badania naukowe oraz
    - obronę narodową i sojuszniczą.

- Planowanie przestrzenne obszarów morskich przyczynia się do ochrony i poprawy stanu środowiska morskiego poprzez
    - odpowiednie rozwiązania przestrzenne dla środowiska morskiego oraz
    - specyfikacje dotyczące unikania lub ograniczania zakłóceń i zanieczyszczeń w wyżej wymienionych zastosowaniach.

Poniższe postanowienia mają zastosowanie w ramach prawa europejskiego i międzynarodowego, w szczególności biorąc pod uwagę wspólną politykę rybołówstwa i Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza[1], dyrektywę w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich[2] oraz dyrektywę ramową w sprawie strategii morskiej.[3]

[1] z 10 grudnia 1982, Federalny Dziennik Ustaw. 1994 II str. 1798.

[2] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie stworzenia ram planowania przestrzennego obszarów morskich, Dz. U. L 257 str. 135.

[3] Dyrektywa 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (Dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej), Dz. U. L 164, str. 19.

2 Ustalenia

Cele planowania przestrzennego oznaczono (Z), zasady planowania przestrzennego (G).

2.1 Zapewnienie bezpieczeństwa i łatwości żeglugi (§ 17 ust. 1 zdanie 2 nr 1 ROG)

Cele i zasady

(1) Obszary od SN1 do SN17 i od SO1 do SO4 przedstawione w Ilustracja 1 i Ilustracja 2 w załączniku są zdefiniowane jako obszary priorytetowe dla żeglugi. — Obszary priorytetowe dla żeglugi

Gdy obszary priorytetowe dla żeglugi pokrywają się z obszarami priorytetowymi w zakresie ochrony i poprawy środowiska morskiego, żegluga ma pierwszeństwo zgodnie z międzynarodowymi wymogami prawnymi UNCLOS. (Z)

(2) Tymczasowy obszar uprzywilejowany żeglugi w ramach SN10, jak pokazano na Ilustracja 1 w załączniku, jest określony do 2035 r.; po tym terminie staje się obszarem zastrzeżonym. (Z) — Tymczasowy obszar uprzywilejowany dla żeglugi

(3) Należy zmniejszyć wpływ żeglugi na środowisko morskie. Oprócz przestrzegania przepisów Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), należy wziąć pod uwagę najlepsze praktyki środowiskowe zgodne z międzynarodowymi konwencjami dotyczącymi ochrony mórz oraz stanem nauki i techniki. (G) — Ochrona środowiska morskiego

Uzasadnienie

W WSE, jako państwo nadbrzeżne, Republika Federalna Niemiec nie wykonuje żadnej suwerenności w ramach UNCLOS; przysługują jej jedynie funkcjonalne suwerenne prawa. W WSE obowiązuje swoboda żeglugi zgodnie z art. 58 ust. 1 UNCLOS (Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza). W związku z tym należy zwrócić szczególną uwagę na swobodę żeglugi przy organizowaniu funkcji wyłącznej strefy ekonomicznej, w odniesieniu do której państwo nadbrzeżne wykonuje suwerenne prawa. W szczególności, zgodnie z art. 60 ust. 7 UNCLOS, sztuczne wyspy, instalacje i budowle oraz otaczające je strefy bezpieczeństwa nie mogą być budowane tam, gdzie może to utrudniać korzystanie z uznanych szlaków żeglugowych ważnych dla żeglugi międzynarodowej. W związku z tym ROG, jak również różne przepisy specjalistyczne, przywiązują dużą wagę do bezpieczeństwa i łatwości transportu morskiego podczas korzystania z WSE.
Głównym celem wymogów mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i łatwości nawigacji jest zatem utrzymanie ważnych szlaków żeglugowych z dala od zagrażających im zastosowań.

Przede wszystkim należy wziąć pod uwagę określone przez IMO obszary rozgraniczenia ruchu na Morzu Północnym i Bałtyckim. Ponadto brane są pod uwagę faktyczne trasy żeglugowe

wyznaczone na podstawie analiz ruchu automatycznego systemu identyfikacji oraz trasy ruchu zidentyfikowane jako istotne w przyszłości.

Uzasadnienie celów i zasad

Odnośnie do (1) priorytetowych obszarów żeglugi:
Przepisy dotyczące planowania przestrzennego dla żeglugi służą w szczególności zapewnieniu dodatkowych zabezpieczeń w zakresie planowania przestrzennego dla podstawowych wymagań morskich na ważnych szlakach żeglugowych. Ewentualne dodatkowe wymagania (konieczne z punktu widzenia żeglugi przedłużenie szlaków żeglugowych / przestrzeń manewrowa itp.) pozostają nienaruszone.

Szerokość zdefiniowanych obszarów opiera się w szczególności na potrzebach podstawowego planowania przestrzennego w celu zabezpieczenia sieci tras dla żeglugi. Ważną kwestią są tu względy morskie. Obszary priorytetowe stanowią podstawowe ramy, które muszą być wolne od wszelkich niekompatybilnych zastosowań, zwłaszcza w budownictwie.

W ten sposób bezpieczeństwo i łatwość ruchu żeglugowego zostanie zapewnione również w przyszłości w zakresie planowania, a żegluga będzie mogła korzystać ze wszystkich regularnie używanych tras w sposób możliwie bezproblemowy i łatwy.

W wyłącznej strefie ekonomicznej Morza Północnego, VTG Terschelling German Bight i German Bight Western Approach są zdefiniowane jako obszary priorytetowe (SN1 i SN2) na całej ich szerokości, łącznie z odpowiednimi obszarami bezpieczeństwa. Ponadto główne trasy żeglugowe określone z punktu widzenia ruchu drogowego mają szerokość 3 mil morskich (1 mila morska (sm) odpowiada 1,852 km) (SN3 - SN17, z wyjątkiem SN10). Szerokość 3 mil morskich opiera się na trasach żeglugowych określonych w planie na 2009 r., które zasadniczo składają się z obszaru priorytetowego o szerokości 1 mili morskiej oraz dwóch bocznych obszarów zastrzeżonych, z których każdy ma również szerokość 1 mili morskiej. Odstępuje się obecnie od rozróżnienia między obszarami priorytetowymi a obszarami zastrzeżonymi, ponieważ tereny dawnych obszarów zastrzeżonych są również niezbędne dla zapewnienia zrównoważonego bezpieczeństwa żeglugi, a zatem inne zastosowania nie mogą nad nimi przeważać.

Wyjątek stanowi trasa SN10, która na południu przejmuje ruch z istniejących obszarów rozgraniczenia ruchu w Holandii i zasadniczo działa jako trasa tranzytowa przez niemiecką WSE do duńskiej WSE, a stamtąd do Morza Bałtyckiego. W odróżnieniu od innych głównych szlaków żeglugowych poza VTG, trasa ta jest znacznie intensywniej wykorzystywana, a ruch jest rozłożony na dużym obszarze ze względu na napływ i odpływ ruchu. Na tym tle obszary priorytetowe definiuje się tutaj zgodnie z zarejestrowanymi potokami ruchu.

Niemiecka WSE na Morzu Bałtyckim jest obszarem o dużym natężeniu ruchu żeglugowego ze względu na bliską wzajemną zależność przestrzenną.

Obecna obserwacja ruchu w oparciu o dane automatycznego systemu identyfikacji zasadniczo potwierdza obraz z 2009 r., tak więc obszary priorytetowe i zastrzeżone określone do tej pory nadal mają zastosowanie. Ponadto sporządzono specyfikację (SO4) w celu dostosowania do przepływów ruchu oraz specyfikacje w projekcie szwedzkiego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przestrzegając istniejących przepływów ruchu, wspiera się również cel operacyjny UZ2-03 polegający na zapobieganiu zanieczyszczeniom mórz i ich zwalczaniu oraz na poprawie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych na morzu i zarządzaniu nimi w ramach Dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej.

Do (2) Tymczasowy obszar uprzywilejowany dla żeglugi

Uznany na całym świecie szlak żeglugowy Den Helder - Skagen (SN10) jest wykorzystywany przez ponad 16 000 statków rocznie z tendencją wzrostową. Ma on wysoki rozkład poprzeczny, z dużym udziałem ruchu tankowców w zachodniej części SN10 i dużym udziałem ruchu towarowego we wschodniej części. W celu zapewnienia bezpieczeństwa i łatwości nawigacji, zwiększenie ruchu wymaga odpowiednich obszarów przeznaczonych do nawigacji. Trasa żeglugowa SN 10 jest zatem określona jako obszar priorytetowy.

Jednakże rząd federalny wraz z Holandią i Danią bada obecnie środki w zakresie kierowania ruchem, takie jak obszar rozgraniczenia ruchu na obszarze obecnego szlaku żeglugowego SN 10. Jeżeli wyniki tego badania będą pozytywne, zostaną podjęte odpowiednie inicjatywy międzynarodowe, np. negocjacje w ramach IMO. Jeśli będą one pozytywne, środki w zakresie kierowania ruchem zwiększą bezpieczeństwo, ponieważ mogą między innymi zrównoważyć ruch napotkanych statków, a tym samym prawdopodobnie oznaczać mniej miejsca potrzebnego dla żeglugi. W tym przypadku, w ramach dalszej aktualizacji planu zagospodarowania przestrzennego, obszary, które nie są już potrzebne do żeglugi, mogłyby zostać ponownie zaplanowane do innych zastosowań. W tym przypadku można rozważyć wykorzystanie gruntów przez morską energię wiatrową w celu osiągnięcia celów klimatycznych na poziomie krajowym i europejskim. W związku z tym, zgodnie z definicją 2, wszelkie obszary w obszarze SN 10, które mogą nie być już potrzebne, są wyznaczane jako tymczasowe obszary priorytetowe do 2035 r. Jednakże w celu zapewnienia, że bezpieczeństwo i płynność ruchu będą nadal gwarantowane nawet w przypadku niepowodzenia środków zarządzania ruchem uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, od 2035 r. ustanawia się również zastrzeżenie dla tych obszarów dla żeglugi morskiej.

Do (3) Ochrona środowiska morskiego:

Umowy międzynarodowe dotyczące zapobiegania szkodom w środowisku morskim, takie jak w szczególności Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki[4] oraz Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Północno-Wschodniego Atlantyku (Konwencja paryska)[5], mają na celu zapewnienie, aby żegluga powodowała jak najmniejsze szkody dla środowiska morskiego. Oprócz wiążących przepisów IMO należy uwzględnić najlepsze praktyki w zakresie ochrony środowiska zgodnie z Konwencją Paryską oraz Konwencją Helsińską z 1992 r. wraz z jej aktualizacjami (ostatni raz w dniu 1 lipca 2014 r.), a także odpowiedni stan wiedzy w tym zakresie.

[4] Z dnia 2 listopada 1973 r. (Federalny Dziennik Ustaw. 1982 II str. 2, 4) w wersji protokołu z dnia 17 lutego 1978 r. (Federalny Dziennik Ustaw. 1982 II str. 2, 24) (Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki).

[5] Z dnia 22 września 1992 r. (Federalny Dziennik Ustaw. 1994 II str. 1355, 1360).

Zgodność z wartościami dopuszczalnymi emisji tlenku siarki (SOx) i tlenku azotu (NOx) w ramach Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki) wspiera również cel środowiskowy 1 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej: oceany bez negatywnych skutków antropogenicznej eutrofizacji.

2.2 Inne zastosowania gospodarcze (art. 17 ust. 1, 2, 2 ROG)

2.2.1 Ogólne wymogi dotyczące zastosowań gospodarczych

Cele i zasady

(1)	Zastosowania gospodarcze powinny w jak najmniejszym stopniu wpływać na siebie nawzajem. (G)	Wzajemne uwzględnianie
(2)	Zastosowanie gospodarcze powinno być możliwie jak najbardziej oszczędne pod względem powierzchni. (G)	Oszczędność powierzchni
(3)	Instalacje stacjonarne mają być zdemontowane po zakończeniu ich użytkowania. Dalsze lub odbiegające od nich przepisy prawne pozostają nienaruszone. (Z)	
(4)	Zastosowania ekonomiczne nie powinny negatywnie wpływać na bezpieczeństwo i łatwość nawigacji. (G)	Ruch
(5)	Zastosowania gospodarcze nie powinny naruszać interesów badań naukowych. (G)	Badania naukowe
(6)	Zastosowania gospodarcze nie powinny naruszać interesów obrony narodowej i sojuszniczej. (G)	Obrona
(7)	Podczas planowania, budowy i eksploatacji obiektów przeznaczonych do użytku komercyjnego nie powinno się wywierać negatywnego wpływu na znane obiekty dziedzictwa kulturowego; to samo dotyczy przypadków, w których znaleziono nieznane wcześniej obiekty dziedzictwa kulturowego. Należy unikać niszczenia podwodnego dziedzictwa kulturowego, w tym badań nad nim. (G)	Dziedzictwo kulturowe
(8.1)	Należy unikać zagrożeń dla środowiska morskiego, w szczególności negatywnego wpływu na funkcje naturalne i znaczenie ekosystemu morskiego poprzez wykorzystanie gospodarcze; obejmuje to również uwzględnienie okresów czasu właściwych dla danego gatunku, które są szczególnie podatne na zakłócenia, oraz ekologicznych powiązań między gatunkami zwierząt i roślin.	Unikanie zagrożeń dla środowiska morskiego
	Należy wziąć pod uwagę najlepsze praktyki środowiskowe	Najlepsze praktyki

	zgodne z międzynarodowymi konwencjami o ochronie środowiska morskiego oraz najnowszy stan wiedzy i technologii. (G)	środowiskowe
(8.2)	Wpływ zastosowań gospodarczych na środowisko morskie ma być badany i oceniany na poziomie projektu w kontekście programu monitorowania skutków. (G)	Monitoring

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Do (1) Wzajemne uwzględnianie

Ze względu na dużą liczbę istniejących i planowanych zastosowań gospodarczych w wyłącznej strefie ekonomicznej, niekiedy duże wykorzystanie przestrzeni i wynikającą z tego presję użytkowania, konieczne jest zaplanowanie zastosowań gospodarczych w taki sposób, aby w jak najmniejszym stopniu ingerowały one między sobą. Zasada ta ma zastosowanie do wszystkich zastosowań i wymaga wzajemnego rozważenia i koordynacji. Może to być realizowane poprzez koordynację czasową lub poprzez zachowanie dystansu. Ta ogólna zasada odzwierciedla wymóg zawarty w planie zagospodarowania przestrzennego z 2009 r., zgodnie z którym działania związane
z wydobyciem surowców muszą być prowadzone w wystarczającej odległości od istniejących rurociągów i kabli podmorskich w celu zapewnienia bezpiecznej eksploatacji i konserwacji.

Do (2) Oszczędność powierzchni:

Wykorzystanie gospodarcze, w szczególności produkcja energii, powinno być realizowane w sposób jak najbardziej oszczędny pod względem powierzchni. Obszar niemieckiej WSE jest bardzo ograniczony, ale jednocześnie ma duże znaczenie dla różnych zastosowań i środowiska morskiego. Duże znaczenie przywiązuje się zatem do wykorzystania powierzchni ziemi. Może to prowadzić do tego, że nie zawsze dostępna jest pożądana, ale wystarczający obszar do wykorzystania.

Do (3): Demontaż:

Cel ten zapewnia dalsze użytkowanie gruntów po zakończeniu ich użytkowania. Ze względu na ograniczoną ilość dostępnego obszaru, dla zrównoważonego wykorzystania wyłącznej strefy ekonomicznej konieczne jest zdemontowanie nieużywanych już urządzeń.

Ta podstawowa idea została już wyrażona w różnych przepisach technicznych, jak np. § 55 ust. 2 nr 3 federalnej ustawy górniczej, § 15 ust. 1 ustawy o instalacjach morskich i § 58 ust. 3 ustawy o morskiej energetyce wiatrowej i jest tu uogólniona dla wszystkich zastosowań. Nie ma to wpływu na techniczne regulacje prawne i ich uwarunkowania. Ograniczona przestrzeń WSE będzie jednak musiała zostać uwzględniona również przy podejmowaniu decyzji w sprawie projektu demontażu na mocy prawa technicznego.

Już na mocy prawa międzynarodowego art. 60 ust. 3 zdanie 2 UNCLOS przewiduje obowiązek demontażu, zgodnie z którym wszystkie porzucone lub już nieużywane instalacje lub konstrukcje

powinny zostać usunięte w celu zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi, z uwzględnieniem ogólnie uznanych norm międzynarodowych ustanowionych w tym zakresie przez właściwą organizację międzynarodową.

Wychodząc poza zakres art. 60 UNCLOS, określony tu cel nie opiera się wyłącznie na ochronie jednego zastosowania - żeglugi morskiej - ale służy trwałemu zachowaniu WSE dla wszystkich zastosowań.

W szczególności, demontaż turbin wiatrowych na morzu i innych urządzeń wytwarzających energię ma na celu stworzenie nowej przestrzeni do późniejszego wykorzystania, np. do repoweringu turbin wiatrowych.

Do (4) Ruch:

Wymóg ten uwzględnia wymogi prawa międzynarodowego, w szczególności art. 58 ust. 1 i art. 60 ust. 7 UNCLOS. Wymagania te zostały już określone w niektórych przepisach technicznych, takich jak § 48 ust. 4 pkt 2 ustawy o morskiej energetyce wiatrowej i § 5 ust. 3 pkt 2 ustawy o instalacjach morskich.

Zasada ta odzwierciedla zarówno wielkie znaczenie żeglugi dla Republiki Federalnej Niemiec, jak i wielkie znaczenie niemieckiej WSE dla żeglugi międzynarodowej.

Do (5) Badania naukowe:

Różne instytuty badawcze zajmujące się badaniami nad morzem i rybołówstwem, ale także np. Federalny Urząd Żeglugi Morskiej i Hydrografii, prowadzą szeroko zakrojone działania badawcze w WSE, często regularnie i przez długie okresy czasu, na powtarzających się trasach i w tych samych miejscach. Działania te nie powinny być osłabiane przez zastosowania gospodarcze,
a w przypadku ewentualnych konfliktów, należy przeprowadzić wczesną koordynację możliwych rozwiązań z zainteresowanymi instytucjami badawczymi.

Na stacjonarnych stanowiskach pomiarowych z zainstalowanym na stałe sprzętem pomiarowym urzędów i instytutów badawczych przeprowadza się z reguły ciągłe pomiary długoterminowe. Aby nie narażać na szwank serii badań w zakresie badań podstawowych i monitorowania środowiska, zastosowania, które mogłyby wpłynąć na te pomiary, powinny być utrzymywane w odpowiedniej odległości.

W obszarach związanych z energią wiatrową należy w dalszym ciągu umożliwiać naukowe badania morskie, które nie są bezpośrednio związane z planowaniem, budową i eksploatacją farm wiatrowych. W tym celu interesy instytucji badawczych powinny być uwzględniane już w procedurach zatwierdzania projektów farm wiatrowych oraz podczas eksploatacji turbin. Ogólne wyłączenie statków badawczych w farmach wiatrowych, które będą obejmowały coraz większe obszary Morza Północnego i Bałtyckiego, doprowadziłoby do niewłaściwego przestrzennego ograniczenia badań naukowych w przestrzeni morskiej. Przepisy dotyczące żeglugi powinny zatem uwzględniać również kwestie związane z morskimi badaniami naukowymi.

Do (6) Obrona:

Obrona narodowa i sojusznicza nie jest jedną z funkcji WSE, poprzez którą UNCLOS przyznaje suwerenne prawa państwu nadbrzeżnemu. Niemniej jednak państwo nadbrzeżne ma swobodę

w uwzględnianiu swoich interesów obronnych przy planowaniu zastosowań, do których ma suwerenne prawa.

Zgodnie z par. 2 ust. 2 pkt 7 ROG należy uwzględnić wymagania przestrzenne w zakresie obrony i ochrony ludności. Zgodnie z par. 17 ust. 1 ROG, w decyzjach dotyczących planowania przestrzennego należy brać pod uwagę aspekty bezpieczeństwa, a tym samym interesy obrony. Ma to na celu zapewnienie Bundeswehrze dostatecznych przestrzennych i prawnych możliwości szkolenia, ćwiczeń i przygotowania misji, które są niezbędne w ramach obrony narodowej i sojuszniczej oraz innych misji mandatowych.

WSE jest niezbędna dla obrony Republiki Federalnej Niemiec i zabezpieczenia dostaw w przypadku obrony. Należy zatem unikać wszelkiego uszczerbku dla obrony narodowej i sojuszniczej w tym krytycznym obszarze.

Konkretyzacja przepisów technicznych znajduje się już w § 48 ust. 4 nr 3 ustawy o morskiej energetyce wiatrowej i § 5 ust. 3 pkt 3 ustawy o instalacjach morskich.

Do (7) Dziedzictwo kulturowe

Konwencja UNESCO definiuje podwodne dziedzictwo kulturowe jako wszelkie ślady ludzkiej egzystencji, które znajdują się pod wodą od ponad 100 lat i mają znaczenie historyczne lub kulturowe.

Ogólna zasada minimalizacji negatywnego wpływu zastosowań gospodarczych na podwodne dziedzictwo kulturowe ma na celu zapewnienie podjęcia odpowiednich środków na wczesnym etapie, w porozumieniu z organami specjalistycznymi, w celu uniknięcia lub zminimalizowania negatywnego wpływu.

Wczesne zaangażowanie władz odpowiedzialnych za zarządzanie dziedzictwem kulturowym i archeologię w kontekście projektów w wyłącznej strefie ekonomicznej ma na celu zapewnienie, że klasyfikacja techniczna oraz odpowiednia ocena i zachowanie znalezisk mogą zostać przeprowadzone w odpowiednim czasie oraz że wszelkie istniejące ustalenia władz mogą zostać uwzględnione podczas planowania badań w ramach projektów. Dotyczy to w szczególności tych zastosowań, które mogą bezpośrednio prowadzić do poznania lub zniszczenia dziedzictwa kulturowego, takich jak eksploracja dna morskiego za pomocą wierceń lub metod sejsmicznych.

Do (8.1) Zagrożenie dla środowiska morskiego

Zgodnie z § 17 ust. 1 zdanie 1 nr 4 ROG, plan zagospodarowania przestrzennego powinien zawierać postanowienia służące ochronie i poprawie stanu środowiska morskiego. Należy unikać wszelkich zagrożeń dla środowiska morskiego. Nieuniknione obciążenia należy zmniejszyć w jak największym stopniu. Zasada ta uwzględnia również istniejące już techniczne regulacje prawne i uogólnia je w sensie zrównoważonego wykorzystania wyłącznej strefy ekonomicznej z wykorzystaniem podejścia ekosystemowego.

W przypadku energii wiatrowej na morzu lub kabli energetycznych, na przykład, unikanie zagrożeń dla środowiska morskiego jest już kryterium oceny w ramach planowania sektorowego i procedury indywidualnego zatwierdzania. Zgodnie z § 48 ust. 4 ustawy o morskiej energetyce wiatrowej, plan może zostać przyjęty tylko wtedy, gdy środowisko morskie nie jest zagrożone. Podobna regulacja znajduje się w § 49 Federalnej ustawy górniczej.

Najlepsze praktyki środowiskowe:

Nie wszystkich negatywnych skutków dla środowiska naturalnego można uniknąć w rzeczywistym wykorzystaniu gospodarczym. W sensie minimalizacji należy zatem wziąć pod uwagę istniejącą najlepszą praktykę środowiskową zgodnie z Konwencją paryską i Konwencją Helsińską oraz stan wiedzy w dziedzinie nauki i technologii. Konkretna realizacja, jak np. uwzględnienie specyficznych dla danego gatunku okresów czasu, które są szczególnie podatne na zakłócenia, ma być regulowana, jeśli to możliwe, na dalszych poziomach planowania, w szczególności w ramach indywidualnych procedur zatwierdzania z uwzględnieniem szczególnych cech obszaru projektu.

Stan wiedzy w nauce i technologii jest wykorzystywany jako punkt odniesienia w celu uwzględnienia istniejącej niepewności i braku wiedzy na morzu w wielu miejscach, zgodnie z zasadą ostrożności i podejściem ekosystemowym. Tam, gdzie stan techniki jeszcze nie istnieje, należy również wziąć pod uwagę stan nauki i techniki. Tak było przez długi czas, na przykład, gdy minimalizowano hałas uderzeniowy. Tam, gdzie zostały opracowane uznane zasady techniki lub stan techniki, mogą one być wykorzystane.

W przypadku gdy nie ma już miejsca zrównoważone wykorzystanie gospodarcze - w tym repowering - celem likwidacji jest przywrócenie naturalnej równowagi do stanu pierwotnego lub zapewnienie nowej równowagi ekologicznej dostosowanej do nowych warunków życia.

Do (8.2) Monitoring:

W celu zapewnienia możliwie najbardziej przyjaznego dla środowiska wykorzystania wyłącznej strefy ekonomicznej, należy zbadać wpływ gospodarczego wykorzystania na środowisko morskie w ramach monitoringu związanego z projektem. Planowane monitorowanie może być regulowane przez odpowiednie wytyczne organu udzielającego zezwolenia i odpowiada istniejącej praktyce homologacyjnej organów technicznych. W przypadku badania i monitorowania skutków działania turbin wiatrowych, standardowa koncepcja badania Federalnego Urzędu Żeglugi Morskiej i Hydrografii reguluje rodzaj i zakres niezbędnych badań związanych z projektem. Wyniki uzyskane na poziomie projektu są wykorzystywane do monitorowania realizacji planu zagospodarowania przestrzennego.

Jednocześnie monitoring służy zdobywaniu dalszej wiedzy, a tym samym umożliwia przyszłe zrównoważone użytkowanie z wykorzystaniem podejścia ekosystemowego.

2.2.2 Energia wiatrowa na morzu

Cele i zasady

(1)	Obszary od EN1 do EN3, od EN6 do EN13 oraz EO1 i EO3, przedstawione na Ilustracja 3 i Ilustracja 4 w załączniku, zostały zdefiniowane jako obszary priorytetowe dla morskiej energii wiatrowej. (Z)	Obszary priorytetowe
(2)	Obszary EN4, EN5, EN14 do EN19, jak również EO2 przedstawione na Ilustracja 3 i Ilustracja 4 w załączniku, są	Obszary zastrzeżone

zdefiniowane jako obszary zastrzeżone dla morskiej energii wiatrowej. (G)

(3) Podczas planowania, budowy i eksploatacji urządzeń do pozyskiwania energii należy przestrzegać istniejących lub dopuszczonych do eksploatacji rurociągów i kabli podmorskich, a także kabli podmorskich określonych w ramach specjalistycznego planowania. Odległość wystarczająca do bezpiecznej eksploatacji i konserwacji musi być zachowana. (Z)

Rurociągi i kable podmorskie

(4) Ustalenia dotyczące nawigacji powinny umożliwiać flocie rybackiej dotarcie do łowisk najbardziej bezpośrednią drogą. W dalszym ciągu powinny one zezwalać na połowy bierne przy użyciu więcierzy i koszy w strefie bezpieczeństwa farmy wiatrowej na obszarach, które nie znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie turbin lub na obszarze ograniczonym zewnętrznymi instalacjami farmy wiatrowej. (G)

Rybołówstwo

(5.1) Farmy wiatrowe i ich strefy bezpieczeństwa mogą być przekraczane przez pojazdy Bundeswehry zgodnie z zasadami dobrej praktyki morskiej. (Z)

Obrona

(5.2) Bundeswehra powinna mieć możliwość, o ile to konieczne z ich punktu widzenia, instalowania i obsługiwania stałych instalacji, takich jak stacje nadawczo-odbiorcze dla obrony narodowej i sojuszniczej na instalacjach do wytwarzania energii.

Na wojskowych obszarach szkoleniowych wymienionych w pkt 2.5.1 (1) nie dokonuje się planowania, budowy i eksploatacji obiektów służących do wytwarzania energii. (G)

(6) Należy unikać wprowadzania hałasu do środowiska morskiego podczas budowy zakładów produkujących energię, zgodnie z najnowszym stanem nauki i techniki.

Powinna istnieć ogólna koordynacja budowy zakładów wytwarzających energię i związanych z nimi obiektów pod względem czasu i przestrzeni. (G)

Ochrona środowiska morskiego

Uzasadnienie

Istnieje etapowy proces planowania i zatwierdzania dla sektora energii wiatrowej. Na wyższym poziomie planowania, plan zagospodarowania przestrzennego zasadniczo reguluje kategorie obszarów (obszary priorytetowe i zastrzeżone) oraz inne cele i zasady.

Plan zagospodarowania przestrzennego (Plan Rozwoju Obszarów dla Energetyki Wiatrowej) służy jako specjalistyczny instrument planowania dla energetyki wiatrowej, który jest publikowany zgodnie z §§ 4ff. Ustawa o morskiej energetyce wiatrowej jest tworzona i aktualizowana przez Federalny Urząd Żeglugi Morskiej i Hydrografii. Plan Rozwoju Obszarów dla Energetyki Wiatrowej

został opublikowany po raz pierwszy w dniu 28 czerwca 2019 r. i służy realizacji celu rozwoju morskiej energetyki wiatrowej zgodnie z § 1 ust. 2 ustawy o morskiej energetyce wiatrowej. Plan określa głównie obszary i lokalizacje dla elektrowni wiatrowych, przewidywaną moc zainstalowaną na tych lokalizacjach oraz kolejność ogłaszania przetargów na te lokalizacje. Ponadto Plan Rozwoju

Obszarów dla Energetyki Wiatrowej określa trasy, korytarze tras, lokalizacje, a także zasady planowania i zasady techniczne. Zgodnie z § 5 ust. 3 nr 1 ustawy o morskiej energetyce wiatrowej ustalenia Planu Rozwoju Obszarów dla Energetyki Wiatrowej są niedopuszczalne w szczególności, jeśli nie są zgodne z wymogami planowania regionalnego zgodnie z § 17 ust. 1 ROG.

Uzasadnienie celów i zasad

Do (1) Obszary priorytetowe:

Podstawą do określenia obszarów priorytetowych dla energii wiatrowej są początkowo obszary O-1 i O-3 (Morze Bałtyckie), N-1 do N-3 i N-6 do N-13 (Morze Północne) określone w Planie Rozwoju Obszarów dla Energetyki Wiatrowej 2019 oraz ewentualne rozszerzenia obszarów N-9 do N-13 w kierunku północno-zachodnim, które wynikają z dostosowanych ustaleń przestrzennych dla żeglugi. Obszary te są określone jako obszary priorytetowe EN1 do EN3 i EN6 do EN13 (Morze Północne) oraz EO1 i EO3 (Morze Bałtyckie).

Zakres zdefiniowanych obszarów priorytetowych dla morskiej energetyki wiatrowej ma zapewnić realizację podwyższonego celu rozbudowy zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy o energetyce wiatrowej na morzu i innych regulacji (projekt Ustawy o morskiej energetyce wiatrowej)[6], przyjętym przez gabinet w dniu 3 czerwca 2020 r., tj. co najmniej 20 GW mocy zainstalowanej do 2030 roku.

Do (2) Obszary zastrzeżone:

Określenie obszarów zastrzeżonych dla energetyki wiatrowej służy zabezpieczeniu obszarów dalszej ekspansji energii wiatrowej na morzu po roku 2030. Chociaż obecnie nie ma ustawowego celu zwiększenia udziału energii wiatrowej na morzu po 2030 r., potrzeba dalszej rozbudowy może wynikać m.in. z § 1 zdanie 2 nr 3 ustawy o odnawialnych źródłach energii, który określa cel 80-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii elektrycznej brutto do 2050 r. Ponadto, uchwalona przez Bundestag w 2019 roku ustawa o ochronie klimatu przewiduje neutralność emisji gazów cieplarnianych do 2050 roku, przy czym kluczowym środkiem jest rozwój energii odnawialnych. Ponadto w § 1 ust. 2 projektu Ustawy o morskiej energetyce wiatrowej określono cel rozbudowy o 40 GW do roku 2040.

Podobnie scenariusz ramowy 2021-2035/2040 operatorów systemów przesyłowych zatwierdzony przez Federalną Agencję Sieci Energetycznych, Gazowych, Telekomunikacyjnych, Pocztowych i Kolejowych w dniu 26 czerwca 2020 r. przewiduje zainstalowane moce wytwórcze morskiej energii wiatrowej w wysokości od 28 do 34 GW do 2035 r. i 40 GW do 2040 r., w zależności od scenariusza. Znaczne rezerwy lądowe dla realizacji tych celów znajdują się jedynie na obszarze północno-zachodniej części szlaku żeglugowego SN10. Wyżej wymienione cele mają być zabezpieczone w planie zagospodarowania przestrzennego, ponieważ służą one rozwojowi WSE w odniesieniu do zrównoważonego zaopatrzenia w energię przyszłych pokoleń. Jednak ze względu na brak bazy danych, obszary zarezerwowane od EN14 do EN19 nie mogą być wyznaczone jako obszary priorytetowe. W przypadku obszaru zastrzeżonego EO2 należy zbadać kwestie dotyczące migracji ptaków, których nie można ostatecznie ocenić w kontekście dalszych poziomów planowania i procedur. W przypadku obszarów zastrzeżonych EN4 i EN5, w celu zachowania zgodności z przepisami dotyczącymi ochrony gatunków, należy unikać znaczącego skumulowanego osłabienia tego ważnego siedliska dla nurów w WSE Morza Północnego.

[6] Dostępne na stronie https://www.bmwi.de/Redaktion/DE/Downloads/E/entwurf-eines-gesetzes-zur-aenderung-des-windenergie-auf-see-gesetzes.pdf?__blob=publicationFile&v=6

Do (3) Rurociągi i kable podmorskie:

Aby zmniejszyć ryzyko uszkodzenia rurociągów i podmorskich kabli oraz nie pogorszyć możliwości konserwacji, podczas planowania, budowy i eksploatacji turbin wiatrowych i systemów do innych zastosowań energetycznych należy zwrócić należytą uwagę na istniejące rurociągi i podmorskie kable. Należy zachować do nich odpowiednią odległość.

Określenie odpowiedniej odległości jest przedmiotem planowania technicznego lub, w zależności od okoliczności danego przypadku, ma być rozpatrywane w ramach odpowiedniej procedury dopuszczenia indywidualnego. Bieżący rozwój techniczny (np. lepsze dynamiczne pozycjonowanie statków do obsługi technicznej) powinien być brany pod uwagę w sensie wzajemnego uwzględniania.

Do (4) Rybołówstwo:

W istniejących farmach wiatrowych w WSE połowy w strefie bezpieczeństwa farmy wiatrowej są wyłączone ze względu na bezpieczeństwo instalacji. To oraz szerokie wykorzystanie innych obszarów w WSE do produkcji energii oznacza, że duże obszary są wycofywane z połowów.

W ramach europejskiej wspólnej polityki rybołówstwa należy spodziewać się dodatkowych obszernych ograniczeń. Wspólne zalecenie w sprawie środków zarządzania rybołówstwem, które jest obecnie przygotowywane wraz z krajami sąsiadującymi w tzw. grupie Scheveningen, [7]początkowo w odniesieniu do rezerwatów przyrody niemieckiej wyłącznej strefy ekonomicznej Morza Północnego, przewiduje częściowe, tymczasowe lub całkowite wyłączenie niektórych technik połowowych na dużym obszarze. Projekt zalecenia jest obecnie koordynowany z sąsiadującymi państwami członkowskimi. W związku z tym udział w WSE, który może być wykorzystywany przez rybołówstwo lub niektóre rodzaje rybołówstwa, prawdopodobnie będzie nadal znacznie spadał[8]. W odniesieniu do Morza Bałtyckiego, jak dotąd przedstawiono tylko jedną skoordynowaną propozycję środków zarządzania dotyczących połowów dennych[9], ale również w tym przypadku, oprócz istniejących ograniczeń w obszarze Ławicy Odrzanej, należy się spodziewać dalszych ograniczeń w zakresie połowów w rezerwatach przyrody.

[7] "Wspólne zalecenie w sprawie środków zarządzania rybołówstwem na mocy art. 11 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie Wspólnej Polityki Rybołówstwa (rozporządzenie w sprawie WPRyb) na obszarach Natura 2000 "Sylt Outer Reef", Borkum Reef Ground i Dogger Bank jako specjalny obszar ochrony na mocy dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. oraz obszar Natura 2000 Eastern German Bight jako obszar specjalnej ochrony na mocy dyrektywy ptasiej 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r." z 29 października 2018

[8] W swojej pierwszej odpowiedzi skierowanej do grupy Scheveningen w dniu 24.05.2019 Komisja Europejska oceniła proponowane środki jako jeszcze niewystarczające do zmniejszenia natężenia rybołówstwa i ich negatywnego wpływu na chronione gatunki i siedliska na obszarach chronionych. Chociaż środki te zostały już uwzględnione w opublikowanych planach zarządzania NSG na Morzu Północnym, ich dokładna lokalizacja nie została jeszcze sfinalizowana.

[9] Projekty planów zarządzania dla obszarów chronionych Morza Bałtyckiego (Federalny Urząd Ochrony Przyrody, 2020) odnoszą się do środków, które mają zostać opracowane w ramach Europejskiej Wspólnej Polityki Rybackiej, a których wyniki mają zostać włączone "w późniejszym terminie" do dokumentów.

W celu złagodzenia tych cięć należy przeprowadzić analizę w kontekście sektorowego planowania rozbudowy energetyki wiatrowej oraz planowania i eksploatacji farm wiatrowych i łączących je rurociągów, aby określić, które działania mogą być dozwolone pod pewnymi warunkami na tych obszarach i w ich strefach bezpieczeństwa w ramach wielokrotnego użytkowania. W szczególności należy uwzględnić techniki połowowe zgodne z bezpieczną eksploatacją instalacji i podłączeniem do sieci. W tym kontekście zbadane zostaną możliwości zarówno w zakresie rybołówstwa pasywnego, jak i aktywnego.

Aktualne wymaganie oparte jest na § 15 ust. 1 nr 1 BKompV[10]. W związku z tym nie przewiduje się żadnych połowów biernych w obszarze strefy bezpieczeństwa ograniczonej zewnętrznymi instalacjami farmy wiatrowej. Poza tym podstawowym obszarem, w strefie bezpieczeństwa mogą odbywać się również połowy bierne z użyciem więcierzy i koszy. Sprzęt rybacki nie powinien zakłócać bezpiecznej eksploatacji instalacji. Dalsze regulacje dotyczące rybołówstwa na farmach wiatrowych są zarezerwowane dla poziomu projektu.

Do (5.1) Obrona:

Wzrost liczby stałych instalacji w WSE wiąże się z ograniczeniem swobody przemieszczania się pojazdów Bundeswehry. Aby zapewnić skuteczną obronę narodową, istniejące farmy wiatrowe muszą być dostępne dla celów szkoleniowych już w warunkach pokojowych.

Do (5.2) Obrona:

Według Sił Zbrojnych Niemiec duża liczba nowych turbin wiatrowych, które mają być zainstalowane, nadal utrudnia rozpoznanie, chociaż farmy wiatrowe i ich wyposażenie pomocnicze oferują szerokie możliwości instalacji urządzeń technicznych. W celu uniknięcia dalszego osłabienia obrony narodowej i obrony sojuszniczej, należy zatem przewidzieć opcje instalacji, w szczególności dla sprzętu zwiadowczego.

Poligony wojskowe obejmują obszary szkoleniowe na i nad poziomem morza. Obszary do ćwiczeń na morzu to obszary na powierzchni wody i słupa wody pod nią aż do dna morza. Obszary ćwiczeń nad poziomem morza obejmują przestrzeń powietrzną od określonej dla danego obszaru wysokości (zwykle od poziomu morza) do odpowiedniej wysokości.

Do zapewnienia obrony narodowej i sojuszniczej potrzebne są odpowiednio duże i racjonalnie dostępne obszary ćwiczeń. To ustalenie bierze to pod uwagę.

Do (6) Ochrona środowiska morskiego:

Imisja hałasu do środowiska morskiego jest redukowana poprzez stosowanie środków ochrony przed hałasem zgodnie z najnowszym stanem wiedzy i techniki. Zasada ta jest zgodna z bieżącą praktyką administracyjną Federalnego Urzędu Żeglugi Morskiej i Hydrografii i specyfikacjami Planu Rozwoju Obszarów dla Energetyki Wiatrowej 2019, dlatego też na poziomie konkretnego projektu opodczas instalacji należy zapewnić stosowanie skutecznych technicznych systemów ochrony przed hałasem w celu ochrony gatunków i terytoriów. Koncepcja ochrony przed hałasem

[10] Rozporządzenie o zapobieganiu i rekompensowaniu interwencji w przyrodzie i krajobrazie w obszarze odpowiedzialności administracji federalnej (Federalne rozporządzenie o rekompensatach - BKompV) z dnia 14 maja 2020 r., (Federalny Dziennik Ustaw I str. 1088)

Federalnego Ministerstwa Środowiska dla Morza Północnego z 2013 roku[11] ma być brana pod uwagę. W przypadku turbin wiatrowych znajdujących się na terenie zastrzeżonym rezerwatu morświna w porcie lub w jego pobliżu i/lub w pobliżu obszarów priorytetowych dla ochrony przyrody, w celu uniknięcia i ograniczenia istotnych skumulowanych oddziaływań na populację morświna oraz w celu przestrzegania przepisów dotyczących ochrony gatunków, zapobiega się wszelkim istotnym naruszeniom tego ważnego siedliska morświna w WSE Morza Północnego poprzez
odpowiednie i skuteczne środki zapobiegające wprowadzaniu hałasu impulsowego, szczególnie w okresie wrażliwym.

Tak więc cel środowiskowy 6 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej "Oceany bez ingerencji ze strony antropogenicznych źródeł energii" oraz cel operacyjny UZ6-04 "Rozwój i stosowanie środków ochrony przed hałasem na Morzu Północnym i Morzu Bałtyckim" są wspierane jednocześnie.

Jeśli zostanie ustalony aktualny stan wiedzy w zakresie ochrony przed hałasem, nie będzie już konieczne z punktu widzenia planowania przestrzennego, aby powrócić do stanu techniki w dziedzinie nauki i techniki.

W celu uniknięcia lub W celu ograniczenia skutków skumulowanych należy dążyć do ogólnej koordynacji prac budowlanych pod względem czasowym. Obejmuje to również ograniczenie do minimum ruchu statków na budowie i eksploatacji oraz związanych z tym zakłóceń akustycznych i wizualnych poprzez optymalne planowanie budowy i czasu. Nieproporcjonalne dodatkowe wydatki na rozwój energii odnawialnych nie powinny wynikać z potrzeby ogólnej koordynacji w czasie.

Przy planowaniu, budowie i eksploatacji instalacji do produkcji energii należy unikać niszczenia lub znacznego upośledzenia znanych występujących chronionych prawnie biotopów zgodnie z § 30 ustawy o ochronie przyrody i krajobrazu (federalna ustawa o ochronie przyrody).

Szczegóły są regulowane w ramach planowania technicznego Plan Rozwoju Obszarów dla Energetyki Wiatrowej procedur indywidualnego zatwierdzania dla morskiej energii wiatrowej.

2.2.3 Kable

Poniższe cele i zasady nie mają zastosowania do elektroenergetycznych kabli podmorskich wykorzystywanych do połączenia w obrębie farmy wiatrowej (okablowanie wewnątrzzakładowe).

Cele i zasady

(1)	Obszary od LN1 do LN15 oraz od LO1 do LO8 pokazane na Ilustracja 5 i Ilustracja 6 w załączniku są zdefiniowane jako obszary zarezerwowane dla kabli. (G)	Obszary zastrzeżone
(2)	Kable powinny być poprowadzone w wyznaczonych strefach	

[11] BMU (2013) Koncepcja ochrony morświnów przed hałasem podczas budowy morskich farm wiatrowych na niemieckim Morzu Północnym (koncepcja ochrony przed hałasem).

zastrzeżonych. (G)

(3) Kable muszą być poprowadzone na przejściu do morza terytorialnego przez korytarze graniczne GN1 do GN6 i GO1 do GO5 pokazanego na Ilustracja 5 i Ilustracja 6 w załączniku. (Z) — Korytarze graniczne

(4) W przypadku wyczerpania przestrzennej zdolności absorpcyjnej na obszarach odpowiednich korytarzy granicznych z wyżej wymienionymi trasami, trasa wszelkich dodatkowych linii, które mogą okazać się konieczne, powinna zostać połączona w wiązki i, w koordynacji z danym krajem nadbrzeżnym, przeniesiona do odpowiednich punktów przejściowych na granicy z morzem terytorialnym. (G) — Odpowiednie punkty przejściowe na morzu terytorialnym

(5) Przy układaniu kabli należy dążyć do uzyskania jak największej ilości wiązek w sensie prowadzenia równoległego. Ponadto trasa powinna być wybierana możliwie jak najbardziej równolegle do istniejących konstrukcji i budynków. — Unikanie krzyżowania się

W miarę możliwości należy unikać krzyżowania się linii między sobą. Kable podmorskie powinny być wyposażone w trwałą osłonę w celu zabezpieczenia innych zastosowań i funkcji.

Kable podmorskie powinny być wyposażone w takie stałe przykrycie, które jest niezbędne do zabezpieczenia innych zastosowań i funkcji. (G) — Przykrycie

(6) Obszary rozgraniczenia ruchu (Terschelling-Zatoka Niemiecka, Zatoka Niemiecka podejście zachodnie, na południe od Gedser, na północ od Rugii i jej dalszy ciąg oraz droga morska Kiel-Bałtyk) powinny zostać przecięte najkrótszą trasą, jeśli nie jest możliwe połączenie równoległe do istniejących budowli i budynków. (G) — Skrzyżowanie tras żeglugowych

(7) Na obszarach zanurzenia okrętów podwodnych na Morzu Bałtyckim Bravo 2, Bravo 3, Bravo 4, które opisano na Ilustracja 19 w załączniku, nie wolno kłaść żadnych linii. (G) — Obrona

(8) Podczas planowania, układania i eksploatacji kabli należy zwrócić uwagę na istniejące rezerwaty przyrody. — Środowisko morskie

Podczas układania kabli należy zapewnić ogólną koordynację czasową i wybrać możliwie najbardziej delikatną procedurę układania.

Podczas eksploatacji kabli podmorskich przewodzących prąd- należy w miarę możliwości unikać potencjalnegonegatywnego wpływu na środowisko morskie spowodowanego przez kable-nagrzewaniaosadów. (G)

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Do (1) i (2) Obszary zastrzeżone

Definicja obszarów zarezerwowanych dla linii gwarantuje, że inne zastosowania będą uwzględniały specjalne wymagania dotyczące ochrony linii. Obszary z dala od wybrzeża do wykorzystania energii wiatrowej na morzu wymagają połączeń lądowych. Ponadto przewiduje się dalszą rozbudowę linii transgranicznych. Postanowienie to wspiera zabezpieczenie odpowiednich korytarzy ścieżek. Szerokość wzgl. wymiarowanie obszarów zastrzeżonych opiera się na planowaniu przyszłościowym. Ma to na celu m.in. zapewnienie, że wytworzona energia zostanie odprowadzona.

Do (3) Korytarze graniczne:

Należy zapewnić, aby linie były poprowadzone do odpowiednich punktów przejściowych na granicy z morzem terytorialnym. Planowanie trasy i lokalizacji przyłączy do sieci dla morskich turbin wiatrowych jest przedmiotem planowania sektorowego. To samo dotyczy systemów kabli prądowych prowadzonych transgranicznie. W obszarze przejścia na morze terytorialne definiuje się korytarze graniczne dla łączenia w wiązki linii, przez które muszą przechodzić linie w przejściu z WSE do morza terytorialnego. Ma to doprowadzić do koncentracji kabli w tych miejscach w celu dalszego rozprowadzenia ich w kierunku lądu. Przeprowadzana jest koordynacja z nadbrzeżnymi krajami związkowymi i ich planowaniem przestrzennym.

Do (4) Odpowiednie punkty przejściowe na morzu terytorialnym:

Zasada ta zapewnia możliwość elastycznego reagowania na ewentualną zmianę sytuacji, której obecnie nie można przewidzieć.

Do (5) Łączenie w wiązki:

Aby zminimalizować wpływ na inne zastosowania i potrzebę koordynacji między sobą oraz z innymi zastosowaniami, a także stworzyć jak najmniej ograniczeń dla przyszłych zastosowań, linie należy łączyć w jak największym stopniu w wiązki. Łączenie w wiązki w sensie prowadzenia równoległego zmniejsza również efekty fragmentacji. Zgodnie z wytyczną oszczędnego użytkowania gruntów i w sensie minimalizacji ingerencji, linie powinny być planowane w sposób zapewniający jak największą oszczędność miejsca. Technicznie możliwe zdolności przesyłowe powinny być brane pod uwagę przy planowaniu i wykorzystywane w jak najpełniejszym zakresie.

Krzyżowanie:

Unikanie konstrukcji krzyżowych powinno zmniejszyć związane z tym oddziaływanie na środowisko i zużycie gruntów. Wynika to z faktu, że konstrukcje krzyżowe są bardziej podatne na awarie i tym samym wymagają większej ilości konserwacji, co z kolei prowadzi do zwiększenia natężenia ruchu powodowanego przez statki konserwacyjne/remontowe i związanego z tym negatywnego wpływu na środowisko.

Przykrycie:

Przy wyborze pokrycia i niezbędnej głębokości układania kabli podmorskich należy zwrócić szczególną uwagę na interesy żeglugi, statków rybackich i ochrony środowiska morskiego. Większe pokrycie kabli podmorskich może zmniejszyć ryzyko konfliktu między nimi a innymi zastosowaniami, takimi jak ryzyko uszkodzenia w wyniku rzucania kotwicami lub włokami/rozpornicami trału. Współistnienie kabli podmorskich i transportu morskiego jest uwarunkowane odpowiednim przykryciem linii. Zmniejsza się ryzyko wypłukania i uszkodzenia kabli podmorskich, zmniejszając tym samym koszty konserwacji i znacznie ograniczając potencjalne zakłócenia w ruchu i środowisku związane z pracami naprawczymi. Przy większym przykryciu można również ograniczyć ewentualny wzrost temperatury w górnych obszarach osadów i ograniczyć wpływ pól elektromagnetycznych.

Do (6): Skrzyżowanie tras żeglugowych

Często uczęszczane szlaki żeglugowe znajdują się w niemieckiej WSE. Na Morzu Północnym są one zasadniczo zaprojektowane jako obszary rozgraniczenia ruchu, na Morzu Bałtyckim tylko częściowo. Ze względu na duże znaczenie dla międzynarodowej żeglugi morskiej należy zapewnić konflikt użytkowania między liniami a żeglugą poprzez zminimalizowanie nakładania się na siebie rurociągów z trasami żeglugowymi o dużym natężeniu ruchu. Minimalizuje to możliwe konflikty podczas przenoszenia, eksploatacji i ewentualnego demontażu.

Do (7) Obrona:

Wyznaczone obszary zanurzenia okrętów podwodnych są oznaczone jako tzw. "Obszary Bezpiecznego Dna"; tam przeprowadzane są ćwiczenia osiadania okrętów podwodnych na dnie. Poprzez unikanie instalacji na dnie morskim lub na jego powierzchni (rurociągów, kabli itp.), dąży się do unikania podwodnych przeszkód strukturalnych, które mogłyby prowadzić do uszkodzenia infrastruktury kabli lub okrętów podwodnych. Ponadto należy unikać sytuacji, w której infrastruktura linii może być wykorzystywana do wykrywania pojazdów podwodnych znajdujących się na tych obszarach ćwiczeń.

Do (8) Środowisko morskie:

Obszary ochrony przyrody:

Przy układaniu przewodów należy zminimalizować ewentualny negatywny wpływ na środowisko morskie. W celu uniknięcia negatywnego wpływu na wrażliwe siedliska, rurociągi powinny być planowane i układane w miarę możliwości poza obszarami ochrony przyrody.

Należy w miarę możliwości unikać znanych obszarów występowania biotopów chronionych prawnie zgodnie z § 30 ustawy o ochronie przyrody i krajobrazu (federalna ustawa o ochronie przyrody) podczas układania linii, aby uniknąć zniszczenia lub znacznego pogorszenia stanu znanych obszarów występowania biotopów chronionych prawnie.

Ogólna koordynacja czasowa i delikatny proces układania:

W przypadku układania sąsiadujących linii należy dążyć do ogólnej koordynacji pod względem czasowym. W ten sposób można zmniejszyć liczbę destrukcyjnych interwencji i uniknąć lub zmniejszyć ewentualne skumulowane skutki.

W celu zminimalizowania ewentualnego negatywnego wpływu na środowisko morskie spowodowanego układaniem linii należy wybrać metodę układania, która, jak się oczekuje, będzie miała najmniejszy wpływ i oddziaływanie na środowisko morskie. Nieproporcjonalne dodatkowe wydatki na rozwój odnawialnych źródeł energii nie powinny wynikać z potrzeby ogólnej koordynacji czasowej.

Ocieplanie osadów:

Wpływ nagrzewania kabli na środowisko morskie wydaje się możliwy w każdym przypadku. Aby ograniczyć ocieplanie się osadów przez kable podmorskie, w planowaniu sektorowym określono wartość progową, którą można uznać za wartość ostrożnościową w zakresie ochrony przyrody.

Redukcja ogrzewania osadów wywołanego przez kable wspiera również cel środowiskowy 6 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej "Oceany nienarażone na antropogeniczne dopływy energii" oraz cel operacyjny UZ6-05 "Ustalenie i zastosowanie wartości progowych dla dopływów ciepła".

2.2.4 Pozyskiwanie surowców

Cele i zasady

(1)	Obszary SKN1, SKN2 i SKO1 wymienione na Ilustracja 7 i Ilustracja 8 w załączniku są określone jako obszary zarezerwowane dla wydobycia piasku i żwiru, a obszary KWN1, KWN2, KWN3, KWN4 i KWN5 jako obszary zarezerwowane dla węglowodorów. (G)	Obszary zastrzeżone pozyskiwanie surowców
(2)	W okresie od dnia 1 marca do dnia 15 maja unika się, w miarę możliwości, wydobywania piasku i żwiru w obszarze zastrzeżonym występowania nurów. (G)	Nury

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Do (1) Obszary zastrzeżone:

Podstawą do określenia obszarów zastrzeżonych występowania piasku i żwiru jest pozwolenie BSK 1 i OAM III zgodnie z § 7 federalnej ustawy górniczej. Zezwolenia na podstawie prawa górniczego są udzielane na wniosek i uprawniają posiadaczy zezwoleń do aktywnego i udokumentowanego poszukiwania odpowiednich zasobów mineralnych (§ 7 federalnej ustawy górniczej).

Lokalizacja w obszarze priorytetowym ochrony przyrody Sylter Außenrif - Wschodnia Zatoka Niemiecka, nie wyklucza wydobywania surowców z punktu widzenia planowania przestrzennego, dokładny projekt został określony w procedurze prawa górniczego.

Wydobycie piasku i żwiru na morzu podlega specjalnym warunkom lokalizacyjnym, które nie są porównywalne z warunkami na lądzie. Złoża w morzu nie są dostępne na lądzie w porównywalnych ilościach. Surowce są ograniczone, lokalne i nieodnawialne.

Definicja przestrzenna obszarów zastrzeżonych służy zabezpieczeniu terenów pod wydobycie surowców i wspiera bezpieczeństwo surowców mineralnych zgodnie ze strategią surowcową Republiki Federalnej Niemiec z 2010 r. oraz jej aktualizacją z 2020 r.

Podstawą do określenia obszarów zastrzeżonych dla węglowodorów są pola koncesyjne NE3-0002-01 i B 20 008/71 zgodnie z § 7 federalnej ustawy górniczej. Podstawą do określenia KWN1 jest pozwolenie niemieckie dla Morza Północnego A6/B4 zgodnie z § 8 federalnej ustawy górniczej. Pozwolenie jest ograniczone do 31.05.2028. Na obszarze objętym zezwoleniem od września 2000 r. wydobywano gaz przy użyciu platformy.

Lokalizacja w obszarze priorytetowym ochrony przyrody Doggerbank nie wyklucza wydobywania surowców z punktu widzenia planowania przestrzennego, dokładny projekt został określony w procedurze prawa górniczego.

Definicje przestrzenne wydobycia węglowodorów jako obszarów zastrzeżonych sprzyjały zabezpieczeniu surowców przez Republikę Federalną Niemiec.

Do (2) Nury:

Obszary zastrzeżone do wydobycia piasku i żwiru znajdują się w obszarze zastrzeżonym dla nurów. Populacja nurów jest szczególnie zależna od tego obszaru na wiosnę i jest szczególnie podatna na zakłócenia. Dodatkowe utrudnienia spowodowane wydobyciem piasku i żwiru nie powinny zatem mieć miejsca, jeśli to możliwe. § 49 federalnej ustawy górniczej ustęp 4 chroni przyrodę morską przed nieuzasadnionym pogorszeniem jej stanu w trakcie poszukiwania surowców. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ROG, zasady planowania regionalnego muszą być uwzględniane w procesie zatwierdzania planów. Wydobycie surowców odbywa się po zatwierdzeniu planu operacyjnego przez właściwy organ. W zatwierdzeniu głównego planu operacyjnego wydobycia piasku na obszarze objętym zezwoleniem OAM III, przepisy pomocnicze przewidują ograniczenie wydobycia w okresie wrażliwym dla nurów (od 1 marca do 15 maja).

2.2.5 Rybołówstwo i akwakultura morska

Zasady

(1)	Obszar FiN1 w "Südlicher Schlickgrund", o którym mowa na Ilustracja 9 w załączniku, zostaje niniejszym wyznaczony jako obszar zastrzeżony dla połowów homarca. (G)	Obszar zastrzeżony dla połowów homarca
(2)	Aby zapewnić długoterminową rentowność działalności połowowej, zasobami ryb należy zarządzać w sposób zrównoważony. (G)	Zrównoważona gospodarka
(3)	Obiekty akwakultury powinny być tworzone w bliskiej odległości od innych istniejących obiektów lub obiektów w trakcie budowy, lub w połączeniu z nimi. Utrzymanie i funkcjonowanie instalacji	Połączenie lokalizacji z innymi

nie powinno mieć wpływu zakładanie i funkcjonowanie instalacjami akwakultury. (G)

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Do (1) Obszar zastrzeżony rybołówstwo:

Połowy prowadzone są w całej WSE Morza Północnego i Morza Bałtyckiego. Dane dotyczące nakładu połowowego wykazują obszary priorytetowe, ale często również wysoki stopień zmienności przestrzennej z roku na rok, w zależności od gatunku docelowego, narzędzi połowowych lub pochodzenia statku. W tym kontekście nie wydaje się właściwe określenie obszaru geograficznego w celu uwzględnienia interesów niektórych rodzajów rybołówstwa.

Jednym z wyjątków są połowy homara norweskiego (*Nephrops norvegicus*) w niemieckiej WSE Morza Północnego. Na obszarze południowego dna mułowego, tamtejsze osady stanowią szczególnie odpowiednie siedlisko dla tego gatunku, które można wytyczyć przestrzennie. Zasób *Nephrops norvegicus* w Morzu Północnym jest uznawany za stabilny i jest sklasyfikowany jako "najmniej niepokojący" na Czerwonej Liście Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody (Bell, C. 2015. *Nephrops norvegicus*. *The IUCN Red List of Threatened Species* 2015: e.T169967A85697412). Dla niemieckiej floty rybackiej połowy homara stanowią cenne i niezawodne źródło dochodu.

Obszar zastrzeżony określony dla tego rodzaju rybołówstwa opiera się na nakładaniu się na siebie obszaru rocznych obszarów podstawowych (po 50% danych VMS z lat 2012-2018) działalności połowowej niemieckiej floty[12]. Wraz z określeniem obszaru zastrzeżonego, połowom homarca przyznaje się specjalną wagę w porównaniu z innym wykorzystaniem. Należy to odpowiednio uwzględnić przy porównywaniu go z innymi planami, środkami i projektami mającymi znaczenie dla regionu.

Do (2) Zrównoważona gospodarka

Ochrona zasobów naturalnych jest warunkiem wstępnym ich wykorzystania. Zasoby ryb powinny być zatem zarządzane w sposób zrównoważony w celu zapewnienia długoterminowej rentowności działalności połowowej. Rozporządzenie Rady Europejskiej 2019/1241 ma zastosowanie do wszystkich statków państw członkowskich UE, a także do rybołówstwa rekreacyjnego. Obejmują one ograniczenia dotyczące narzędzi połowowych, ochronę wrażliwych gatunków i siedlisk, w tym ograniczenie przypadkowych przyłowów, takich jak ssaki morskie, gady morskie lub ptaki morskie, ale także ograniczenie wpływu na siedliska dna morskiego, minimalne rozmiary ochronne oraz ograniczenie przyłowów i odrzutów. W ramach dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, w ramach celu polegającego na zrównoważonym wykorzystywaniu żywych zasobów, kilka celów operacyjnych jest nakierowanych na rybołówstwo: zasoby wykorzystywane ekonomicznie powinny być wykorzystywane zgodnie z podejściem zapewniającym możliwie najwyższy zrównoważony połów. Stada powinny mieć niemal naturalne proporcje pod względem wieku i wielkości. Rybołówstwo nie powinno wywierać negatywnego wpływu na inne składniki ekosystemu w stopniu,

[12] Jonas Letschert, Vanessa Stelzenmüller: Opis i wytyczenie granic przestrzennych połowów homara norweskiego na obszarze Südlicher Schlickgrund, Bremerhaven 2020

który mógłby zagrozić osiągnięciu lub utrzymaniu ich określonego dobrego stanu środowiska. Program działań przewiduje między innymi regulacje dotyczące rybołówstwa oraz środki zarządzania
w obszarach chronionych.

Definicja zrównoważonego zarządzania powinna dodatkowo wspierać te cele na poziomie krajowym w odniesieniu do WSE.

Do (3) Połączenie lokalizacji z innymi instalacjami:

Celem definicji jest zapewnienie ram dla ewentualnych przyszłych projektów dotyczących ustanowienia akwakultury morskiej. W celu stworzenia efektów synergii, wykorzystanie istniejących instalacji - takich jak fundamenty elektrowni wiatrowych - jako opcji cumowniczych jest dobrym pomysłem przy tworzeniu obiektów dla akwakultury morskiej. Są one niezbędne do mocowania trałów lub klatek. Należy zagwarantować sprawną konserwację i eksploatację istniejących instalacji.
W wyniku realizacji projektów badawczych określono lokalizacje w pobliżu wybrzeża, np. na północ od Borkum, jako szczególnie odpowiednie dla akwakultury morskiej.

2.3 Inne zastosowania naukowe (art. 17 ust. 1, zdanie 2, nr 3 ROG)

2.3.1 Badania morskie

Zasady

(1)	Obszary Ilustracja 10 od Ilustracja 11 FoN1 do FoN3 i od FoO1 do FoO4 przedstawione w załączniku są zdefiniowane jako obszary zastrzeżone dla badań. (G)	Obszary zastrzeżone
(2)	Działania badawcze nie powinny negatywnie wpływać na bezpieczeństwo i łatwość transportu. (G)	Ruch
(3)	Badania naukowe nie powinny naruszać interesów obrony narodowej i sojuszniczej. (G)	Obrona
(4)	Podczas planowania i realizacji działań badawczych, znane obiekty dziedzictwa kulturowego nie powinny być naruszone; to samo dotyczy sytuacji, gdy wcześniej nieznane obiekty dziedzictwa kulturowego zostaną znalezione. (G)	Dziedzictwo kulturowe
(5)	Badania będą uwzględniały najlepsze praktyki w zakresie ochrony środowiska naturalnego zgodnie z międzynarodowymi konwencjami o ochronie środowiska morskiego. (G)	Ochrona środowiska morskiego

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Do (1) Obszary zastrzeżone:

W określonych obszarach zastrzeżonych szczególną wagę przykłada się do badań nad innymi zastosowaniami w celu zapewnienia kontynuacji działań badawczych. Obszary te odpowiadają w swoim zakresie "ramkom GSBTS" (Morze Północne), które w całości lub częściowo znajdują się w WSE, oraz zaktualizowanym obszarom "BALTBOX" (Morze Bałtyckie) Instytutu w Thuenen, na których prowadzone są zakrojone na szeroką skalę badania nad liczebnością i składem fauny rybnej w pobliżu dna, w ramach długoterminowych serii badań. Wyniki przeprowadzonych badań dotyczących włoków są zawarte w corocznym przeglądzie zasobów Międzynarodowej Rady Badań Morza, ale również w monitorowaniu dla Dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej. Kontynuacja tych działań badawczych może być zagrożona przez niezgodne zastosowania, w szczególności przez instalacje strukturalne.

Do (2) Ruch:

Co do zasady, badania w WSE korzystają ze swobody zagwarantowanej w art. 238 UNCLOS, ale przy założeniu, że inne dozwolone zastosowania nie mogą być bezzasadnie zakłócane (art. 240 UNCLOS). W odniesieniu do ruchu morskiego i lotniczego działalność badawcza jest prowadzona w taki sposób, aby nie naruszyć bezpieczeństwa i łatwości transportu.

Do (3) Obrona:

Niektóre badania w ramach naukowych badań morskich mogą mieć negatywny wpływ na obronę krajową i sojuszniczą poprzez gromadzenie danych szczególnie chronionych. Ze względu na szczególne właściwości fizyczne obszaru objętego planowaniem, efekty te mają również znaczenie dla planowania przestrzennego. Zasada ta służy zatem ochronie obrony kraju i sojuszników przed ingerencją. Zostało to już częściowo określone pod względem technicznym, por. § 1 ust. 2 nr 4 w połączeniu z §§ 6 ust. 1 i 7 nr 2 ustawy o instalacjach morskich.

Do (4) Dziedzictwo kulturowe:

Wczesne zaangażowanie władz odpowiedzialnych za zarządzanie dziedzictwem kulturowym i archeologię w kontekście projektów badawczych w wyłącznej strefie ekonomicznej ma na celu zapewnienie, że klasyfikacja techniczna oraz odpowiednia ocena i zachowanie znalezisk mogą zostać przeprowadzone w odpowiednim czasie oraz że wszelkie istniejące ustalenia władz mogą zostać uwzględnione przy przygotowywaniu projektów badawczych.

Ogólna zasada minimalizowania szkód wyrządzonych podwodnemu dziedzictwu kulturowemu w wyniku działalności badawczej ma na celu zapewnienie, że - w porozumieniu ze specjalistycznymi organami - zostaną podjęte odpowiednie środki na wczesnym etapie, aby w miarę możliwości uniknąć negatywnych skutków.

Dalsze szczegóły znajdują się w uzasadnieniu definicji 2.2.1 (6).

Do (5) Ochrona środowiska morskiego:

Praktyczne ustalenia dotyczące morskich badań naukowych powinny unikać negatywnego wpływu na środowisko morskie, a w szczególności na naturalne funkcje obszaru. Najlepsza praktyka środowiskowa zgodna z Konwencją paryską i helsińską oraz stanem techniki w nauce i technologii powinny być brane pod uwagę.

2.4 Ochrona i poprawa stanu środowiska morskiego (§ 17 ust. 1 zdanie 2 nr 4 ROG)

2.4.1 Ochrona przyrody / krajobraz morski / strefa wolna

W przeciwieństwie do innych rodzajów użytkowania, w przypadku morskiej ochrony przyrody nie chodzi tu o użytkowanie w węższym znaczeniu, ale raczej podstawową funkcją przestrzenną obejmującą cały obszar, która ilustruje szczególne znaczenie przyrody morskiej i ekosystemu morskiego i która musi być brana pod uwagę, gdy dotyczą jej inne rodzaje użytkowania. W związku
z tym, że w wyłącznej strefie ekonomicznej brak jest zwyczajowego planowania przestrzennego, na planowaniu regionalnym spoczywa tutaj szczególna odpowiedzialność za ochronę przyrody. Za podstawę przyjmuje się cele środowiskowe odpowiednich umów międzynarodowych i wytycznych, jak również przepisów krajowych. Europejskie ramy prawne w zakresie ochrony środowiska morskiego i ochrony przyrody, w szczególności dyrektywa w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich i dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej, zostały bardziej szczegółowo wyjaśnione w sprawozdaniach dotyczących środowiska. Należy również podkreślić transgraniczny charakter przyrody morskiej.

Cele i zasady

(1)	Krajowe morskie obszary chronione w WSE Borkum Riffgrund[13], Doggerbank[14], Sylter Außenriff - Wschodnia Zatoka Niemiecka[15] na Morzu Północnym i Bełt Fehmarn[16], jak przedstawiono na Ilustracja 13 i Ilustracja 14 w załączniku, Kadetrinne[17] i Zatoka Pomorska - Rönnebank[18] na Morzu Bałtyckim, są ustanowione jako obszary priorytetowe dla ochrony przyrody zgodnie z ich celami ochrony. Zdanie 1 nie ma zastosowania do obszaru podejścia północnego i dróg zewnętrznych portów w Szczecinie	Obszary priorytetowe Ochrona przyrody

[13] Rozporządzenie w sprawie wyznaczenia rezerwatu przyrody "Borkum Riffgrund" z dnia 22 września 2017 r. (Federalny Dziennik Ustaw. I str. 3395)

[14] Rozporządzenie w sprawie wyznaczenia rezerwatu przyrody "Doggerbank" z dnia 22 września 2017 r. (Federalny Dziennik Ustaw I str.3400)

[15] Rozporządzenie z dnia 22 września 2017 r. w sprawie utworzenia rezerwatu przyrody "Sylter Außenriff - Wschodnia Zatoka Niemiecka" (Federalny Dziennik Ustaw. I s. 3423)

[16] Rozporządzenie w sprawie wyznaczenia rezerwatu przyrody "Bełt Fehmarn" z dnia 22 września 2017 r. (Federalny Dziennik Ustaw I s. 3405)

[17] Rozporządzenie w sprawie wyznaczenia rezerwatu przyrody "Kadetrinne" z dnia 22 września 2017 r. (Federalny Dziennik Ustaw I str. 3410)

[18] Rozporządzenie w sprawie wyznaczenia rezerwatu przyrody "Zatoka Pomorska - Rönnebank" z dnia 22. września 2017 r. (Federalny Dziennik Ustaw. I str. 3415)

i Świnoujściu pokazanych na mapie.

W przypadku gdy obszary priorytetowe dla ochrony i poprawy stanu środowiska morskiego nakładają się na obszary priorytetowe dla żeglugi, żegluga korzysta z pierwszeństwa zgodnie
z przepisami UNCLOS na mocy prawa międzynarodowego.

Na obszarach zastrzeżonych dla wydobycia piasku i żwiru lub węglowodorów wydobycie surowców jest zgodne z odpowiednim obszarem priorytetowym ochrony przyrody z punktu widzenia planowania przestrzennego. Ostateczna decyzja o dopuszczalności wydobycia surowców jest podejmowana indywidualnie
dla każdego przypadku na poziomie projektu. (Z)

(2)	"Główny obszar koncentracji nurów" określony w dokumencie BMU z 2009 r. (por. ilustracja 14) jest zdefiniowany jako obszar zarezerwowany dla nurów. (G)	Obszar zastrzeżony, nury
(3)	Główny obszar występowania morświnów określony w koncepcji ochrony przed hałasem BMU od 2013 r. latem w WSE na Morzu Północnym (por. Ilustracja 16) określa się jako tymczasowy obszar zastrzeżony „morświny (od maja do sierpnia)”. (SOL)	Obszar zastrzeżony morświny
(4)	Korytarz przelotów ptaków "Fehmarn-Lolland" (por. Ilustracja 17) jest zdefiniowany jako obszar zastrzeżony przelotów ptaków. (G)	Obszar zastrzeżony, przeloty ptaków
(5)	Wyłączna strefa ekonomiczna ma być stale chroniona i rozwijana jako obszar naturalny w swojej typowej, naturalnej charakterystyce oraz w swoich wzajemnych relacjach i interakcjach dla zachowania różnorodności biologicznej. Zasoby naturalne
powinny być wykorzystywane oszczędnie i ostrożnie, zgodnie z wiodącą zasadą zrównoważonego rozwoju w planowaniu przestrzennym. Należy unikać naruszania równowagi przyrodniczej i ograniczać ją, uwzględniając cele federalnej ustawy o ochronie przyrody, zasadę ostrożności i podejście ekosystemowe. (G)	Zachowanie WSE jako obszaru naturalnego
(6)	Należy utrzymać przepuszczalność przestrzeni morskiej dla gatunków migrujących. (G)	Gatunki wędrujące
(7)	Morski krajobraz ma zostać zachowany w swojej naturalnej wyjątkowości i charakterystycznej wielkopowierzchniowej strukturze otwartej przestrzeni. WSE ma zostać trwale zachowana i rozwinięta na dużym obszarze jako ekologicznie nienaruszona otwarta przestrzeń, a jej znaczenie dla funkcjonowania dna morskiego, równowagi wodnej, flory i fauny (bioróżnorodności)	Zabezpieczanie i ochrona krajobrazu morskiego

oraz klimatu ma zostać zachowane. (G)

Uzasadnienie

Uzasadnienie celów i zasad

Do (1) Obszary priorytetowe ochrona przyrody

Wyznaczenie rezerwatów przyrody jako obszarów priorytetowych ochrony przyrody odbywa się w celu wsparcia celów ochrony morskich rezerwatów przyrody i zabezpieczenia ich poprzez planowanie przestrzenne. Rezerwaty przyrody Borkum-Riffgrund, Doggerbank, Sylter Außenriff - Wschodnia Zatoka Niemiecka, Bełt Fehmarn, Kadetrinne i Zatoka Pomorska - Rönnebank mają wyjątkowe znaczenie z punktu widzenia ochrony przyrody, zwłaszcza dla ochrony ssaków morskich, ptaków morskich i typów siedlisk według dyrektywy o ochronie fauny, flory i siedlisk przyrodniczych.

W obszarach priorytetowych ochrony przyrody wyłączone są zastosowania niezgodne z ochroną przyrody. Służy to celom ochronnym chronienia przyrodyobszarów, szczególnie w odniesieniu do potencjalnego znaczącego wpływu na typy siedlisk lub gatunki, które są szczególnie chronione. Zasadniczo ustalenie, które zastosowania są wyłączone, pozostawia się do zbadania w indywidualnych przypadkach na poziomie projektu. W odniesieniu do wykorzystania energii wiatrowej należy zauważyć, że jest mało prawdopodobne, aby było to zgodne z ogólnym celem ochronnym obszarów priorytetowych w zakresie ochrony przyrody. Ocena ta odpowiada wymaganiom techniczno-prawnym: zgodnie z § 5 ust. 3 zdanie 2 pkt. 5a ustawy o morskiej energetyce wiatrowej, określenie obszarów i miejsc dla morskiej energetyki wiatrowej w planie zagospodarowania przestrzennego jest niedozwolone, jeżeli znajdują się one na obszarze chronionym wskazanym w § 57 ustawy o ochronie przyrody i krajobrazu (federalna ustawa o ochronie przyrody). Nie dotyczy to farm wiatrowych w eksploatacji.

W niektórych obszarach obszary priorytetowe dla żeglugi i obszary priorytetowe dla ochrony przyrody pokrywają się. Jest to nieszkodliwe, ponieważ zgodnie z przepisami UNCLOS, które mają być stosowane na mocy art. 1 ust. 4 ROG, ograniczenie żeglugi w WSE jest możliwe tylko na warunkach w nim określonych, tak aby nie doszło do konfliktu interesów prawnych. Ponadto, § 57 ust. 3 nr 1 ustawy o ochronie przyrody i krajobrazu (federalna ustawa o ochronie przyrody) stanowi, że ograniczenia w żegludze nie są dozwolone w rezerwatach przyrody. Ponadto obszary priorytetowe dla żeglugi służą przede wszystkim utrzymaniu ważnych szlaków żeglugowych z dala od stałych instalacji i dlatego stanowią uzupełnienie obszarów priorytetowych dla ochrony przyrody w ich regulacyjnym celu, jakim jest zapobieganie wypadkom.

Na tych obszarach, na których priorytetowy obszar ochrony przyrody pokrywa się z obszarami zastrzeżonymi dla wydobycia piasku i żwiru, wydobycie surowców na istniejących obszarach koncesyjnych pozostaje dopuszczalne z punktu widzenia planowania przestrzennego, ponieważ przeważają tu warunki górnicze, które nie występują w porównywalny sposób na lądzie. Zgodność z wymogami obowiązujących przepisów dotyczących rezerwatów przyrody pozostaje nienaruszona.

W tych obszarach, w których obszary priorytetowe dla ochrony przyrody pokrywają się z obszarami priorytetowymi dla wydobycia węglowodorów, wydobycie surowców jest zgodne z danym obszarem priorytetowym dla ochrony przyrody z punktu widzenia planowania przestrzennego. Zgodność z wymogami obowiązujących przepisów dotyczących rezerwatów przyrody pozostaje nienaruszona.

Wyznaczenie obszarów priorytetowych dla ochrony przyrody wspiera również cel środowiskowy 3 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej "Oceany bez pogorszenia stanu gatunków i siedlisk morskich ze względu na wpływ działalności człowieka".

Do (2) Obszar zastrzeżony, nury:

Główny obszar występowania nurów - nakreślony w „Stanowisku wydziału Federalnego Ministerstwa Środowiska w sprawie zbiorczej oceny utraty siedlisk nurów w wyniku powstania morskich farm wiatrowych” (2009) - ma szczególne znaczenie dla przyrodniczej ochrony grupy gatunków nurów wrażliwych na zaburzenia. Główny obszar koncentracji nurów uwzględnia szczególnie ważny dla gatunku okres wiosenny.

W celu zachowania zgodności z przepisami dotyczącymi ochrony gatunków, należy unikać znaczącego, skumulowanego osłabienia tego ważnego siedliska nurów w WSE Morza Północnego.
W tym kontekście należy w szczególności zauważyć, że turbiny wiatrowe będą prowadzić do efektów unikania i trwałej utraty siedlisk.

Wyznaczenie obszarów zastrzeżonych dla ochrony nurów wspiera również cel środowiskowy 3 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej "Morza bez pogorszenia stanu gatunków i siedlisk morskich ze względu na wpływ działalności człowieka".

Do (3) Obszar zastrzeżony morświny:

Główny obszar koncentracji morświnów w niemieckiej WSE Morza Północnego od maja do sierpnia, określony w koncepcji ochrony przed hałasem Federalnego Ministerstwa Środowiska (2013), ma wyjątkowe znaczenie dla ochrony morświnów z punktu widzenia ochrony przyrody. Morświny korzystają z tego obszaru intensywnie w miesiącach letnich.

Definicja obszaru w planie zagospodarowania przestrzennego jest sezonowo ograniczona do czasu wrażliwego dla morświnów.

W celu uniknięcia i ograniczenia możliwych znaczących skumulowanych oddziaływań na populację morświna oraz w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi ochrony gatunków, należy unikać znaczących zakłóceń tego ważnego siedliska morświna w WSE Morza Północnego. Podczas instalacji turbin wiatrowych szczególną uwagę na poziomie zatwierdzania należy zwrócić na skuteczność środków unikania i redukcji, zwłaszcza w sezonie wrażliwym. Dotyczy to przede wszystkim uderzeń dźwięku o charakterze impulsowym. Ma to na celu zapewnienie zwierzętom odpowiednich warunków bytowania przez cały czas.

Wyznaczenie obszarów zastrzeżonych dla ochrony morświnów wspiera również cel środowiskowy 3 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej "Morza bez pogorszenia stanu gatunków i siedlisk morskich ze względu na wpływ działalności człowieka".

Do (4) Obszar zastrzeżony, przeloty ptaków

Określenie obszaru zastrzeżonego „korytarz wędrówek ptaków Fehmarn-Lolland” uwzględnia szczególne znaczenie migracji ptaków nad cieśniną Bełt Fehmarn, tzw. linię przelotu ptaków.

Wyznaczenie korytarza migracji ptaków jako obszaru zastrzeżonego wspiera cel środowiskowy 3 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej "Morza bez pogorszenia stanu gatunków

i siedlisk morskich ze względu na wpływ działalności człowieka" i przyczynia się do realizacji celu operacyjnego UZ3-02 "Działania na rzecz ochrony gatunków wędrownych w środowisku morskim".

Do (5) Zachowanie WSE jako obszaru naturalnego

W § 2 ust. 2 pkt 6 ROG sformułowano zasady planowania regionalnego, które są odzwierciedlone w tej zasadzie, dostosowane do warunków w WSE:

- Przyroda i krajobraz, w tym obszary morskie, mają być stale chronione, utrzymywane, rozwijane i - w razie potrzeby, w miarę możliwości i potrzeb - odnawiane.

- Zasoby naturalne powinny być wykorzystywane oszczędnie i ostrożnie.

- W przypadku obszarów trwale niewykorzystywanych, gleba powinna być utrzymywana lub przywracana do stanu używalności.

Ponadto ochrona różnorodności biologicznej oraz charakterystycznych siedlisk i funkcji, które ją determinują, jest w równym stopniu częścią zrównoważonego planowania w rozumieniu zasad planowania regionalnego zgodnie z § 2 ust. 2 nr 6 ROG oraz podejścia ekosystemowego wymaganego przy podejściu holistycznym, co uwzględnienie negatywnych skutków skumulowanych, interakcji i relacji wymiany.

Do (6) Gatunki wędrujące

Przepuszczalność przestrzeni morskiej dla dużych gatunków wędrownych jest konieczna, aby dotrzeć do obszarów o znaczeniu funkcjonalnym dla nich i wykorzystać je. W związku z tym należy utrzymać powiązanie między obszarami istotnymi pod względem funkcjonalnym i w miarę możliwości unikać efektów barierowych. Taka przepuszczalność jest zagwarantowana przez definicje obszaru dla środowiska morskiego. Przepuszczalność jest również zgodna z celem środowiskowym 3.4 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej i środkiem M 3.5 planów gospodarowania wodami na Morzu Północnym, aby zapewnić powiązanie rezerwatu przyrody z obszarami funkcjonalnymi jego chronionych zasobów.

Do (7) Zabezpieczanie i ochrona krajobrazu morskiego:

Zgodnie z § 2 ust. 2 nr 2 ROG, otwarta przestrzeń ma być chroniona; ma powstać duży, ekologicznie efektywny, połączony system otwartej przestrzeni. W miarę możliwości należy unikać dalszej fragmentacji otwartego krajobrazu; należy ograniczyć wykorzystanie terenu na otwartych przestrzeniach.

Zasada planowania, która czyni to bardziej konkretnym, ma zasadniczo na celu zachowanie charakteru WSE Morza Północnego jako dużej otwartej przestrzeni.

W tym kontekście duże części WSE są wolne od definicji obszaru dla zastosowań, które mogłyby naruszyć otwartą przestrzeń. Oprócz obszarów priorytetowych dla żeglugi, obszary priorytetowe dla ochrony przyrody przyczyniają się również do zabezpieczenia przestrzeni otwartych, ponieważ wyłączone są w nich zastosowania niezgodne z ochroną przyrody. Pożytki gospodarcze powinny być prowadzone w sposób jak najbardziej ekonomiczny (por. Zasada (2) oszczędnej gospodarki gruntowej w pkt. 2.2.1).

2.5 Inne kwestie, które należy wziąć pod uwagę

2.5.1 Obrona narodowa i sojusznicza

Zasady

(1) Wymagania przestrzenne obrony i obrony cywilnej muszą być uwzględniane poprzez uwzględnienie aspektów bezpieczeństwa w sensie zapewnienia zdolności funkcjonowania Bundeswehry w planowaniu i działaniach gospodarczych i naukowych o znaczeniu przestrzennym. Odnosi się to w szczególności do następujących poligonów wojskowych, które są przedstawione na Ilustracja 18 i 19 w załączniku: Obrona

Na Morzu Północnym:

- obszar strzelania artylerii Morze Północne,
- obszar odpalania torped, NW-Helgoland,
- obszar zanurzenia okrętów podwodnych (Alfa, Bravo, Charlie, Delta),
- obszar zanurzenia okrętów podwodnych Weser,
- (przestrzeń powietrzna) strefy zagrożenia nad morzem od poziomu morza (ED-D 44, ED-D 46, ED-D 41 A).

Na Bałtyku:

- obszar strzelań artylerii Bałtyk Zachodni,
- obszar strzelań artylerii Zatoka Pomorska,
- obszar zanurzenia okrętów podwodnych Trolle,
- obszar zanurzenia okrętów podwodnych Walkyrien,
- obszar zanurzenia okrętów podwodnych NATO (Bravo 2, Bravo 3, Bravo 4),
- obszar strzelań artylerii Zachodni Bornholm,
- wojskowa (przestrzeń powietrzna) strefy zagrożenia nad morzem od poziomu morza (ED-D 47 A, ED-D 47 B, ES-D 140, ED-D 19 A, ED-D 19 B). (G)

Uzasadnienie

Uzasadnienie zasad

Do (1) Obrona:

W celu zapewnienia funkcjonowania Bundeswehry niezbędne są wojskowe obszary szkoleniowe. Obszary, które zostały określone w momencie sporządzania planu, zostały przekazane do celów informacyjnych. Instalacja i eksploatacja turbin wiatrowych na morzu, platform i podmorskich systemów kablowych nie powinna naruszać bezpieczeństwa obrony narodowej i sojuszniczej. Przy wyborze lokalizacji dla infrastruktury morskiej i przebiegu kabli uwzględnia się odpowiednio interesy obrony. Należy dokonać rozróżnienia między poligonami szkoleniowymi, w których działania wojskowe odbywają się pod wodą, na powierzchni wody lub w przestrzeni powietrznej. Jest to szczególnie ważne ze względu na fakt, że obszary ćwiczeń obejmują duże obszary i wszystkie korytarze graniczne dla kabli między morzem terytorialnym a WSE.

2.5.2 Ruch lotniczy

Zasady

(1)	Przestrzenne wymagania ruchu lotniczego mają być uwzględniane poprzez unikanie, na ile to możliwe, jakiegokolwiek uszczerbku dla bezpieczeństwa i łatwości ruchu lotniczego z powodu zastosowań gospodarczych i naukowych. (G)	Ruch lotniczy

Uzasadnienie

Uzasadnienie zasad

Do (1) Ruch lotniczy

Z jednej strony, instalacje w wyłącznej strefie ekonomicznej, w szczególności turbiny wiatrowe, działają jako przeszkody dla ruchu lotniczego, a z drugiej strony powstają dalsze specyficzne dla lotnictwa wymagania, w szczególności w związku z ruchem lotniczym spowodowanym przez morską farmę wiatrową.

Przy planowaniu i realizacji działań gospodarczych i naukowych należy zatem uwzględnić wymogi bezpiecznego transportu lotniczego, który również służy tym działaniom, w tym transportu SAR, ale również wymogi dotyczące utrzymania bezpieczeństwa i płynności ruchu lotniczego w przestrzeni powietrznej nad WSE.

2.5.3 Czas wolny

Zasady

(1)	Należy uwzględnić wymogi przestrzenne dotyczące ruchu rekreacyjnego i sportów wodnych, unikając, w miarę możliwości, niekorzystnych skutków wynikających z zastosowań gospodarczych i naukowych. (G)	Ruch rekreacyjny i sporty wodne

Uzasadnienie

Zasady Konwencji o prawie morza mają zastosowanie do ruchu statków rekreacyjnych i komercyjnej turystyki wędkarskiej w WSE. W przypadku, gdy ze względu na bezpieczeństwo instalacji,
żeglowność obszarów jest ograniczona w ramach zezwolenia dla farm wiatrowych na morzu, wyjątki, które mają zastosowanie również do ruchu rekreacyjnego i sportów wodnych, mogą być regulowane jedynie jako ogólne postanowienia administracji wodnej i żeglugowej.

Uzasadnienie zasad

Do (1) Ruch rekreacyjny i sporty wodne

Użytkowanie rekreacyjne w wyłącznej strefie ekonomicznej jest na ogół związane z korzystaniem z łodzi rekreacyjnych i sportowych. Zastosowania gospodarcze i naukowe, które mogą prowadzić do ograniczenia wykorzystania łodzi rekreacyjnych i sportowych, powinny być brane pod uwagę przy planowaniu i realizacji.

Instalacja turbin wiatrowych na obszarach wyznaczonych dla energii wiatrowej ograniczy przestrzeń dostępną dla ogólnej żeglugi, a w konsekwencji ruch żeglugowy będzie skoncentrowany
w szczególności na trasach między poszczególnymi obszarami, które zostały w tym celu udostępnione. W celu umożliwienia przepływania przez obszary farm wiatrowych mniejszym pojazdom
o długości poniżej 24 metrów i uniknięcia przepływania przez gęsto uczęszczane szlaki żeglugowe, przy planowaniu farm wiatrowych należy uwzględnić wymogi dotyczące bezpiecznego przepłynięcia oraz interesy ruchu rekreacyjnego i sportów wodnych.

3 Załącznik

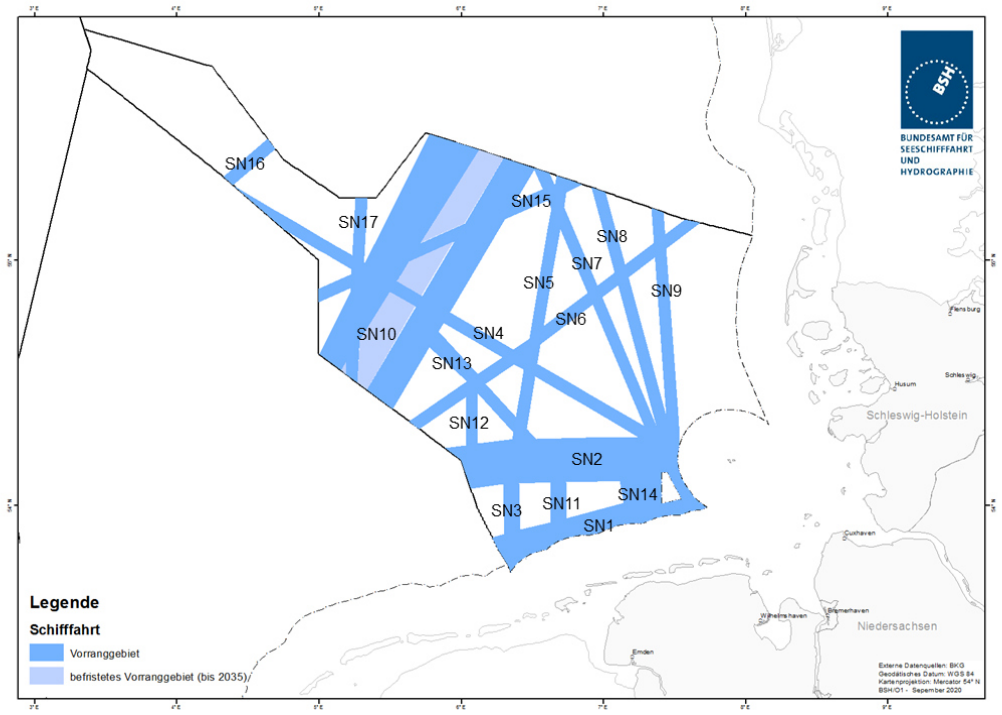

Ilustracja 1: Specyfikacje dla żeglugi na Morzu Północnym.

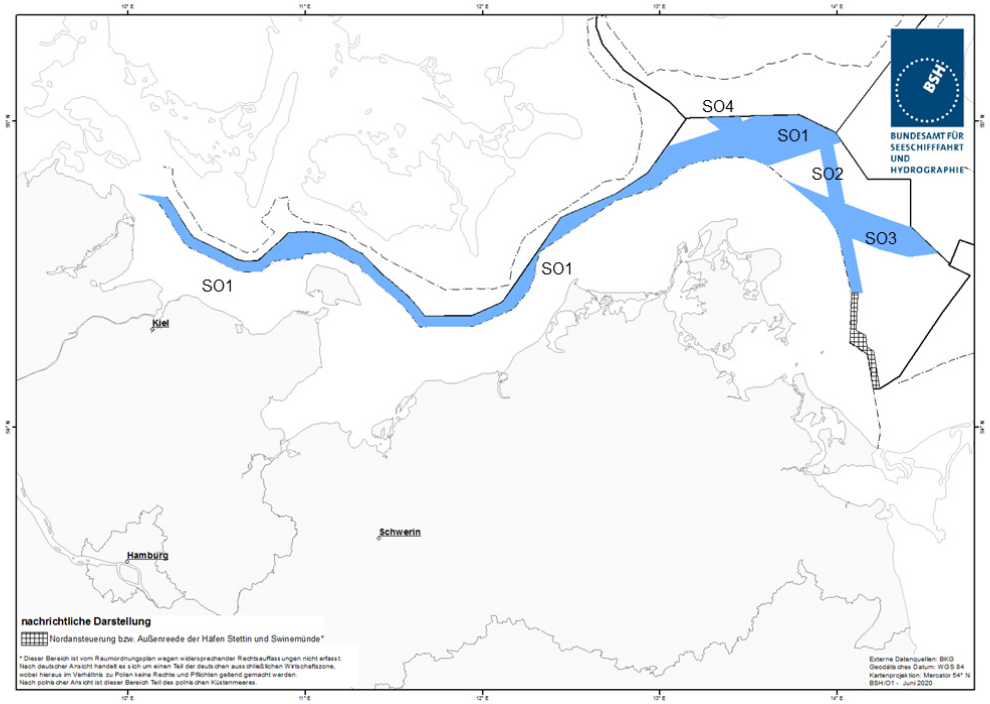

Ilustracja 2: Specyfikacje dla żeglugi na Morzu Bałtyckim.

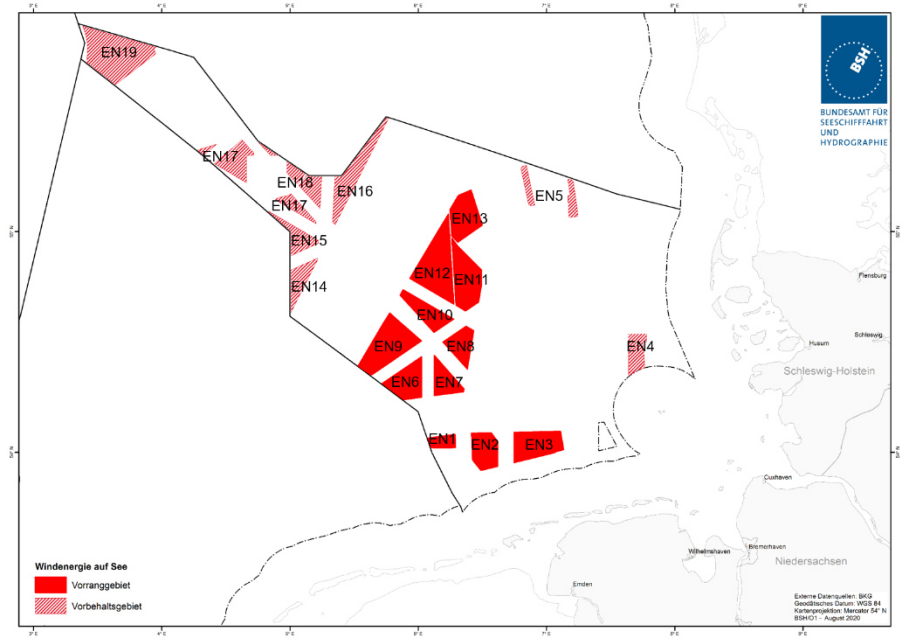

Ilustracja 3: Specyfikacje dla morskiej energetyki wiatrowej na Morzu Północnym.

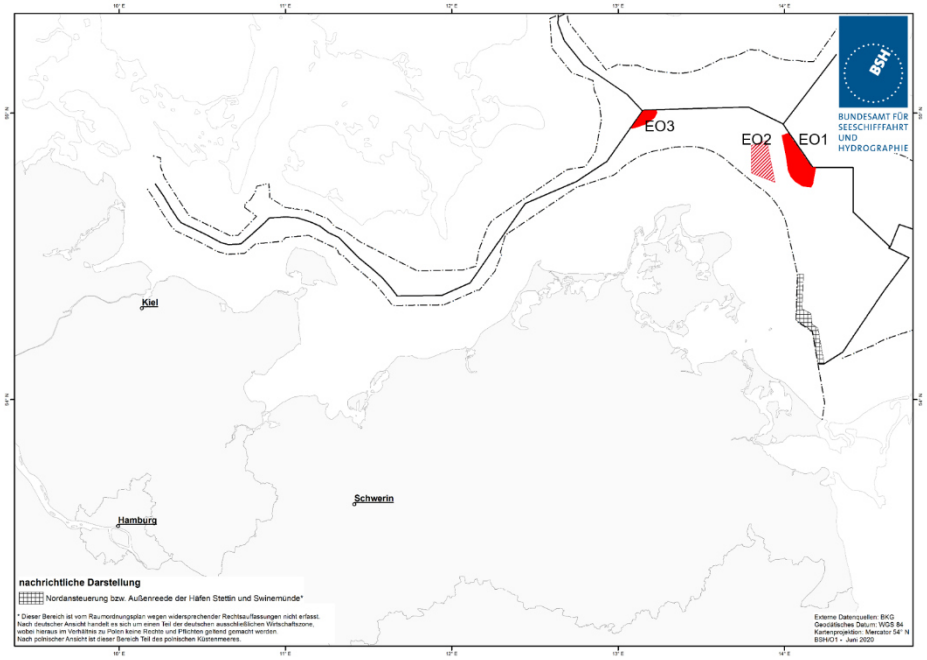

Ilustracja 4: Specyfikacje dla morskiej energetyki wiatrowej na Morzu Bałtyckim.

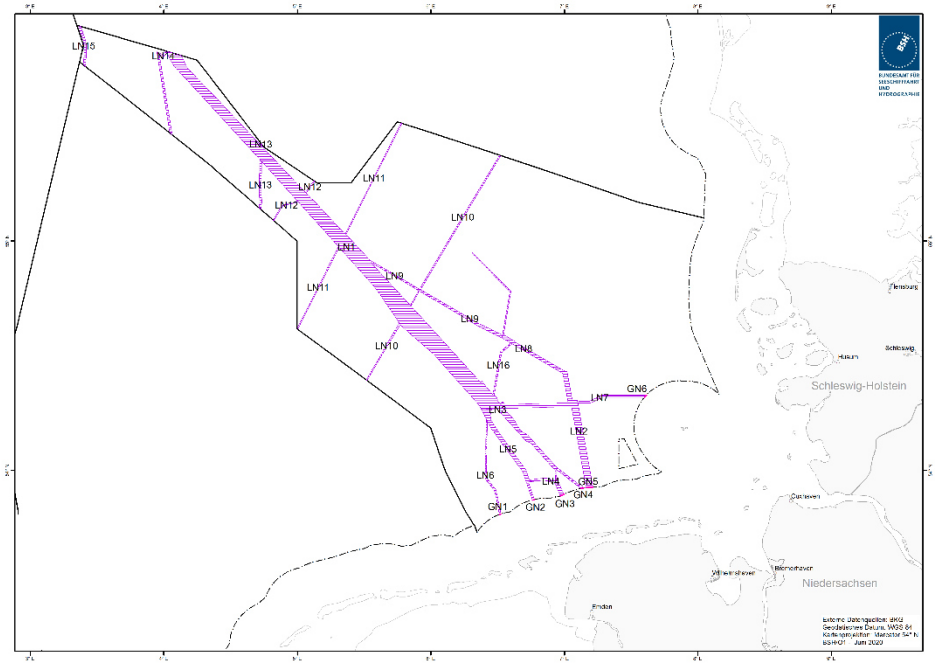

Ilustracja 5: Specyfikacje dotyczące rurociągów i korytarzy granicznych na Morzu Północnym.

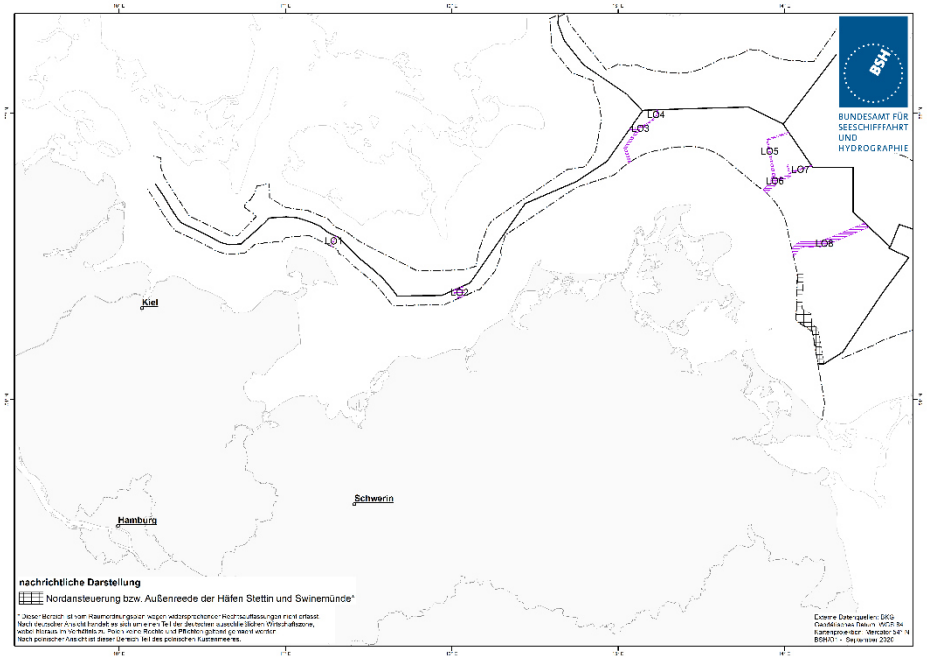

Ilustracja 6: Specyfikacje dotyczące rurociągów i korytarzy granicznych na Morzu Bałtyckim.

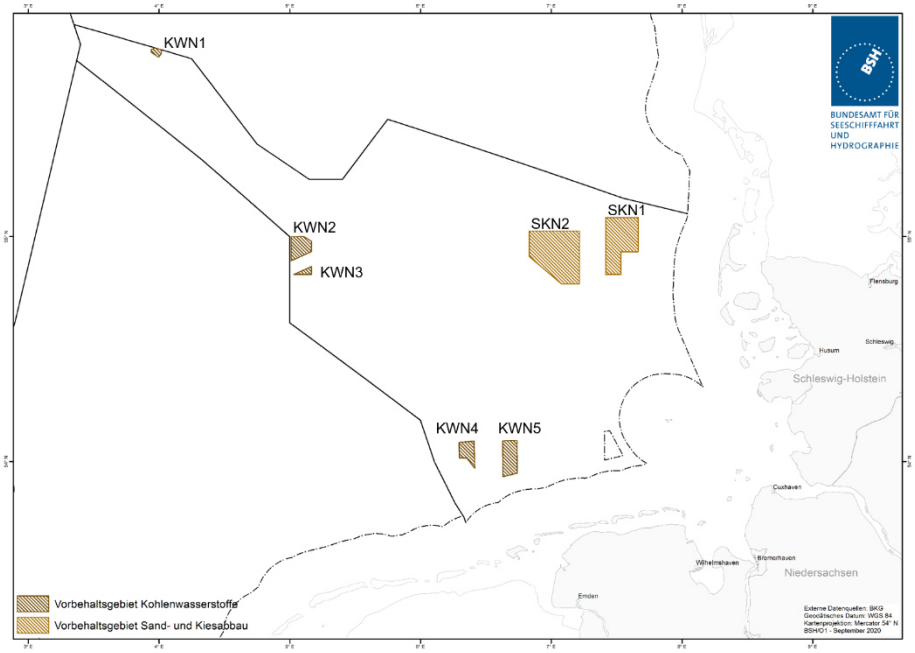

Ilustracja 7: Specyfikacje dla pozyskiwania surowców na Morzu Północnym.

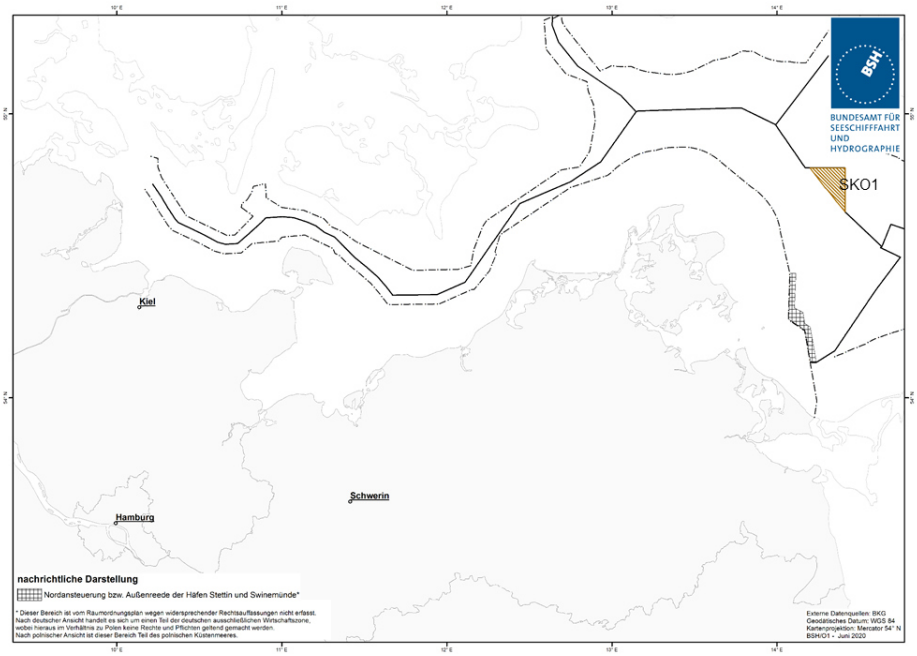

Ilustracja 8: Specyfikacje dla pozyskiwania surowców na Morzu Bałtyckim.

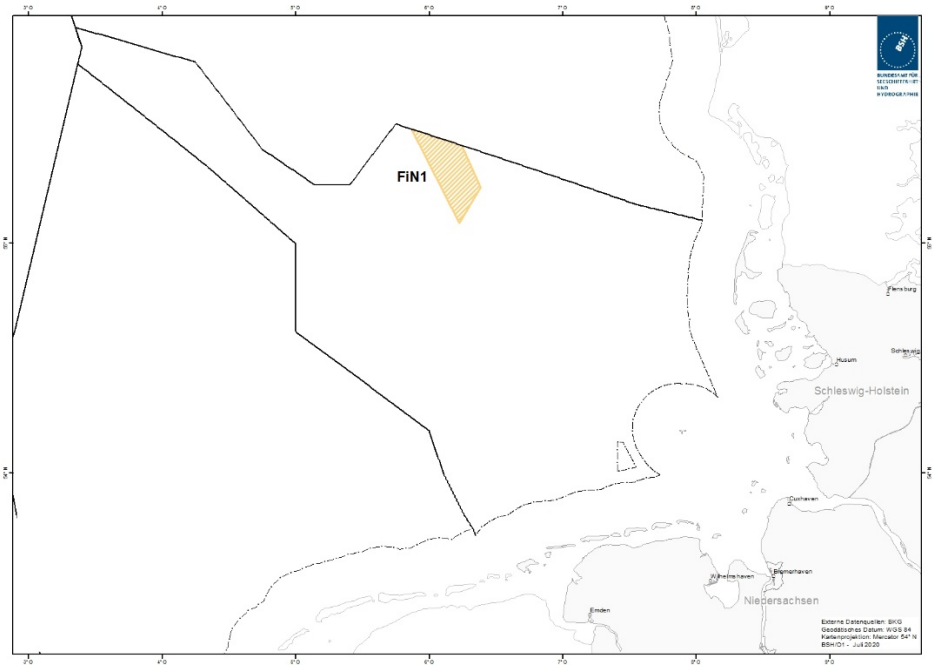

Ilustracja 9: Definicja dla połowów homara norweskiego na Morzu Północnym.

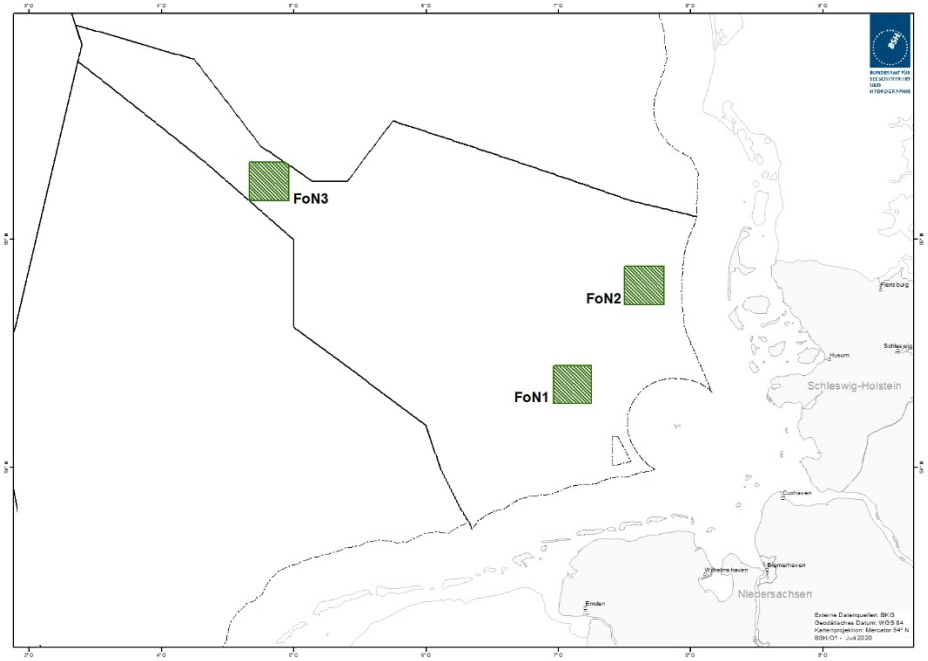

Ilustracja 10: Specyfikacje dla badań na Morzu Północnym.

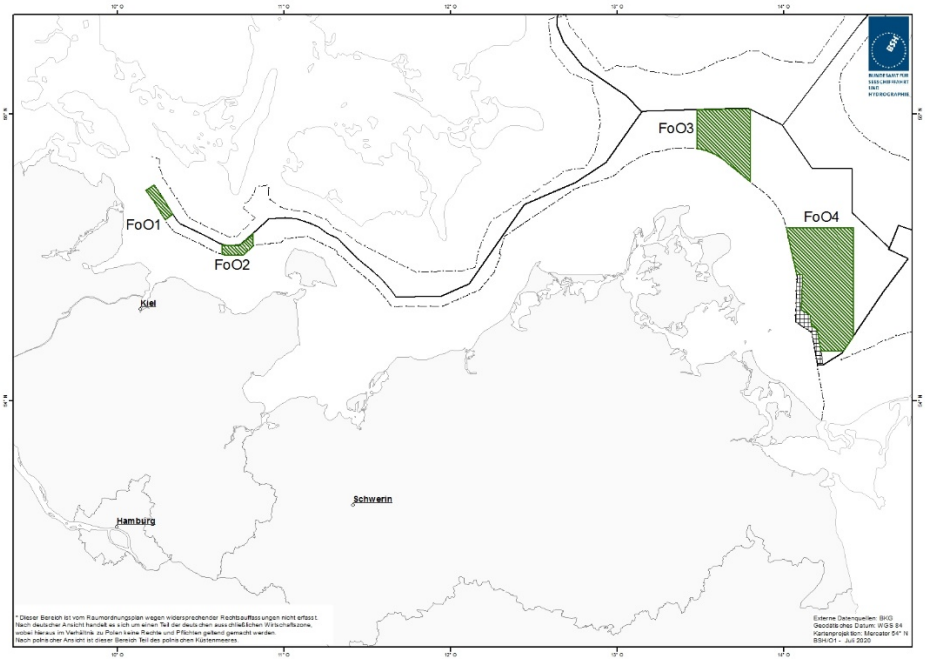

Ilustracja 11: Specyfikacje dla badań na Morzu Bałtyckim.

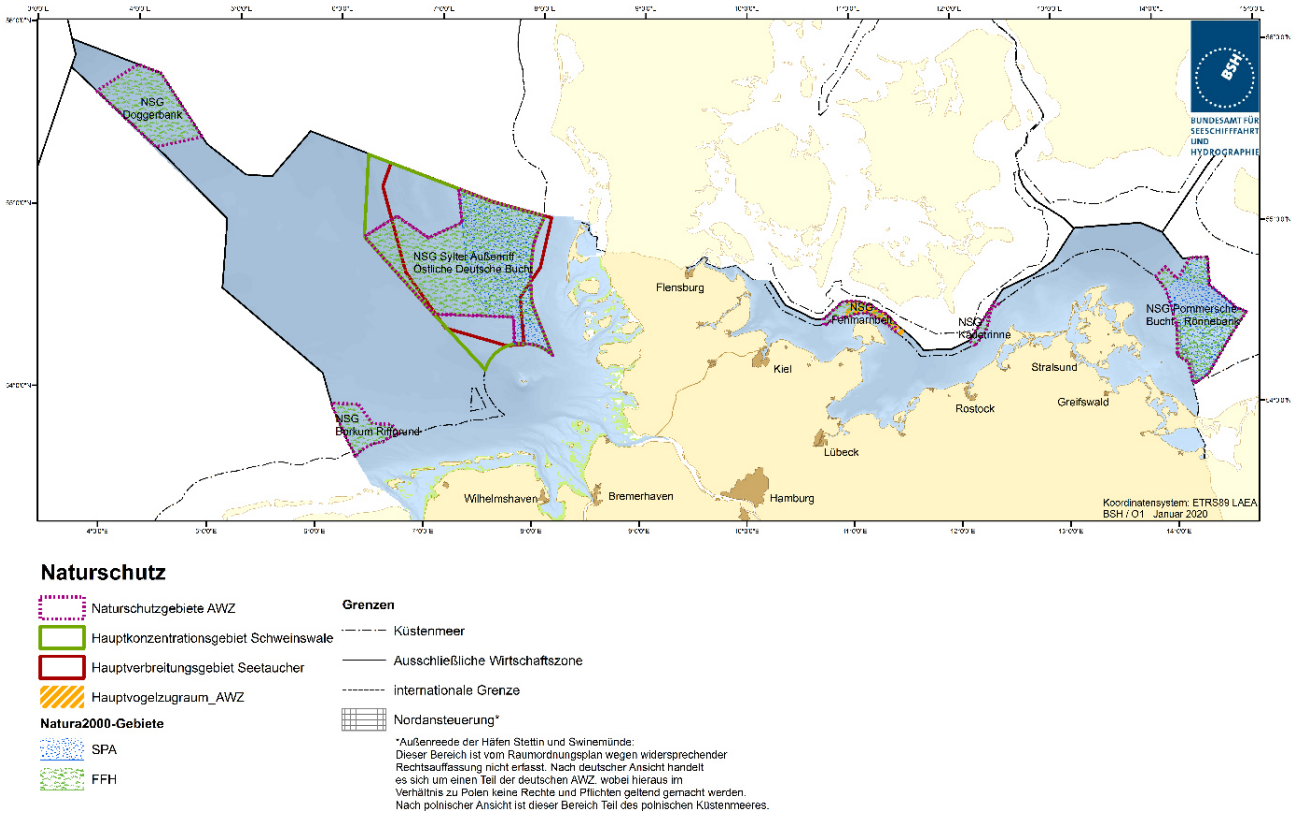

Ilustracja 12: Objaśniająca mapa ochrony przyrody.

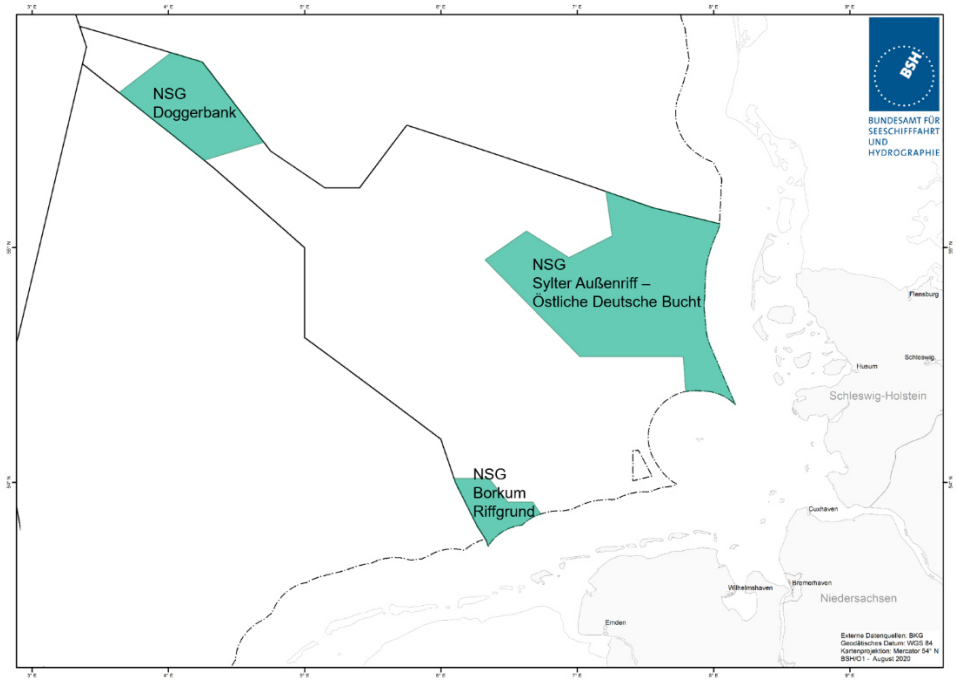

Ilustracja 13: Specyfikacje dla obszarów priorytetowych ochrony przyrody na Morzu Północnym.

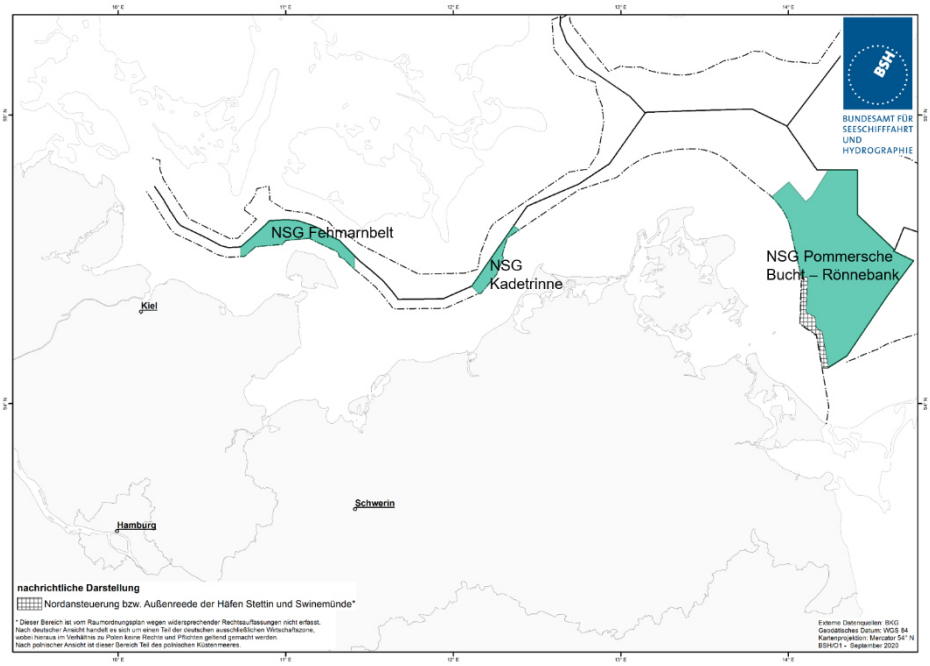

Ilustracja 14: Specyfikacje dla obszarów priorytetowych ochrony przyrody na Morzu Bałtyckim.

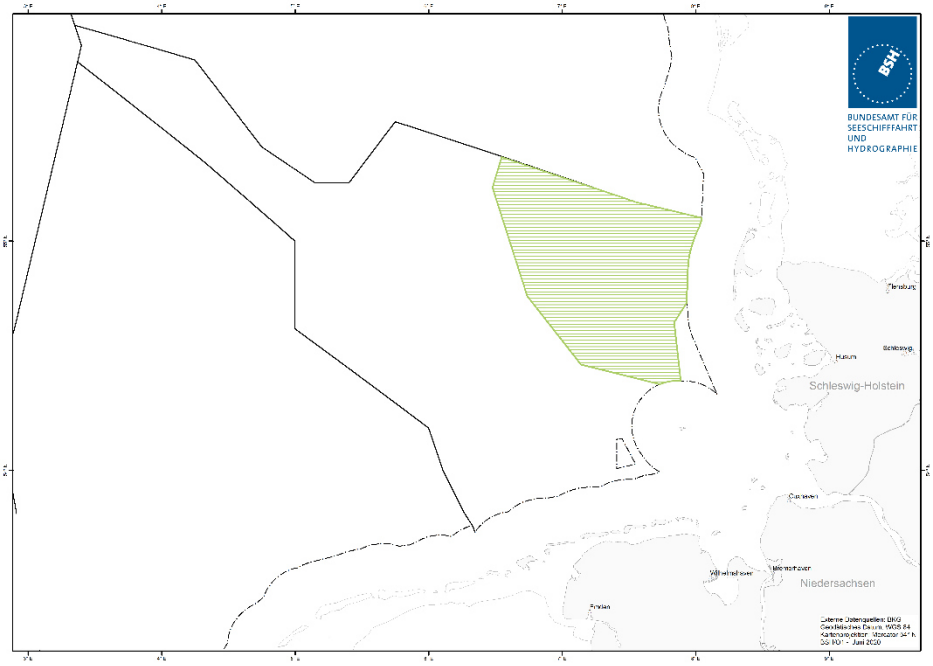

Ilustracja 15: Specyfikacja dla nurów na Morzu Północnym.

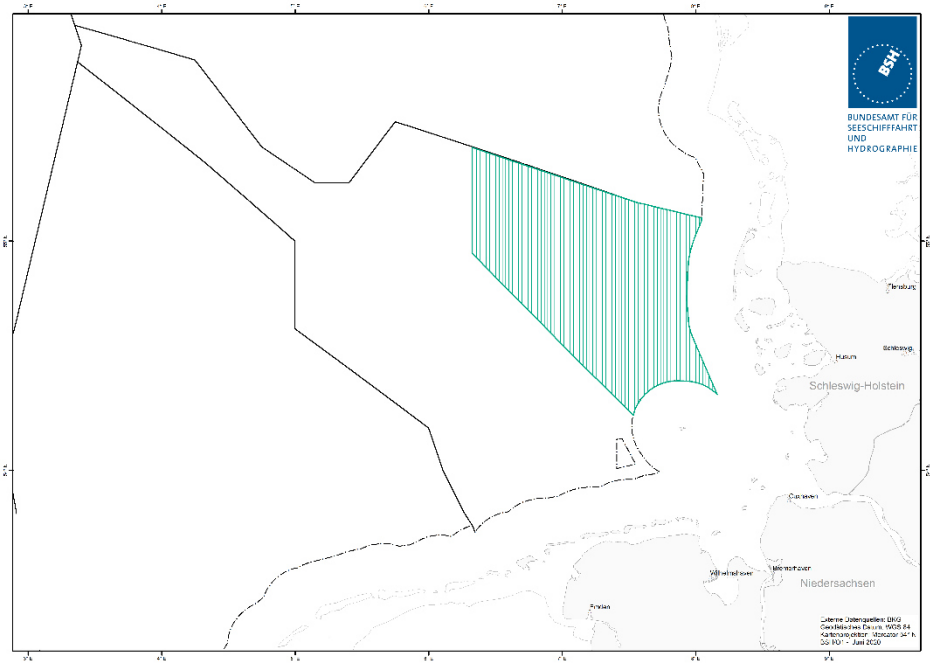

Ilustracja 16: Specyfikacja dla morświnów na Morzu Północnym.

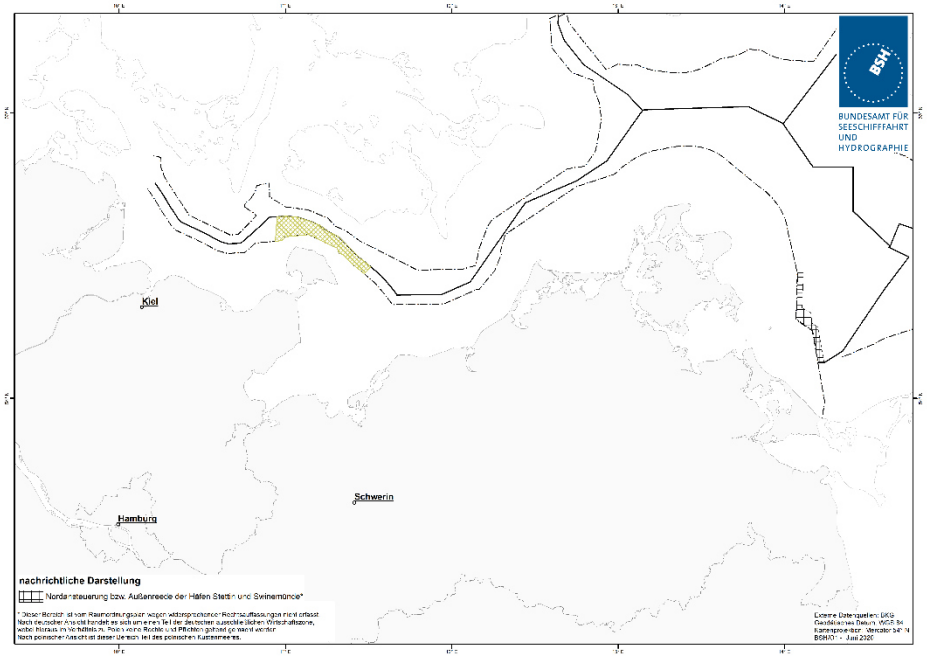

Ilustracja 17: Definicja migracji ptaków "Fehmarn-Lolland" na Morzu Bałtyckim.

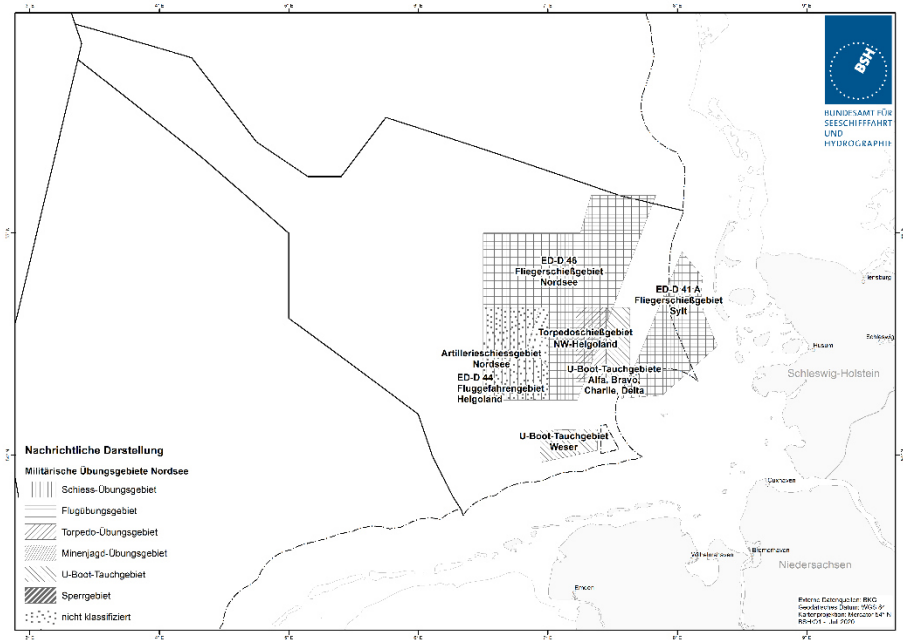

Ilustracja 18: Poligony wojskowe na Morzu Północnym

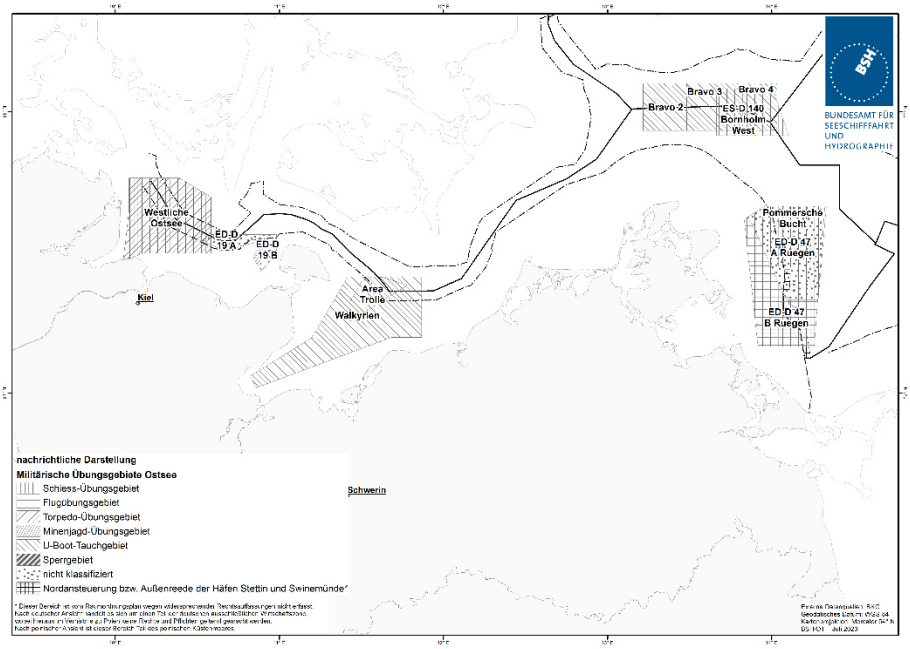

Ilustracja 19: Poligony wojskowe na Morzu Bałtyckim